

TAM TAM

ΔΡΑΧΜ

2

ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

Nº 7

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

Ὁ Ἰάκωβος σταμάτησε τὴν ἀφήγησί του γιὰ τὴν εἶχαν φανῇ τώρα ὁ μεσίτης μὲ τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά πὺν γύριζαν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψί τους στὰ ἄλλα πατώματα.

---Τὸ σπίτι αὐτὸ εἶναι περὶφημο, ἔλεγε στὸν ἀνδρα της. Πρέπει νὰ τὸ ἀγοράσουμε.

---Εἶναι ὅμως σωστὸ ἐρεῖπιο, εἶπε ἐκεῖνος. Θὰ χρειασθῇ μεγάλῃ ἐπισκευῇ.

---Κύριε ἀπευθύνθηκε ὁ Δουμάς στὸν μεσίτη, ἀποφάσισα νὰ ἀγοράσω τοῦτο τὸ σπίτι, ἀφοῦ μάλιστα ἀρέσει καὶ τόσο στὴν γυναῖκα μου.

---Δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀγοράσετε, ἐπενέβη ὁ Ἰ.

Ἰακωβος. Αὐτὸ τὸ σπίτι εἶναι καταραμένο...

---Συνεχίστε τὴν ἐπίσκεψί του ἐσεῖς κα' ἐμένα ὁ καλὸς Ἰάκωβος θὰ μοῦ ἀποτελειώσῃ τὴν ἱστορία, εἶπε ὁ Δουμάς σὰν νὰ μὴν ἀκουσε τίποτα.

Μία ἡμέρα συνέχισε ὁ Ἰάκωβος καθὼς σκούπιζα στὴν εἴσοδο, εἶδα ἓναν ξένο νὰ μὲ πλησιάσῃ.

---Τί ἐπιθυμεῖ ὁ κύριος; ρώτησε ὁ ὑπηρέτης.

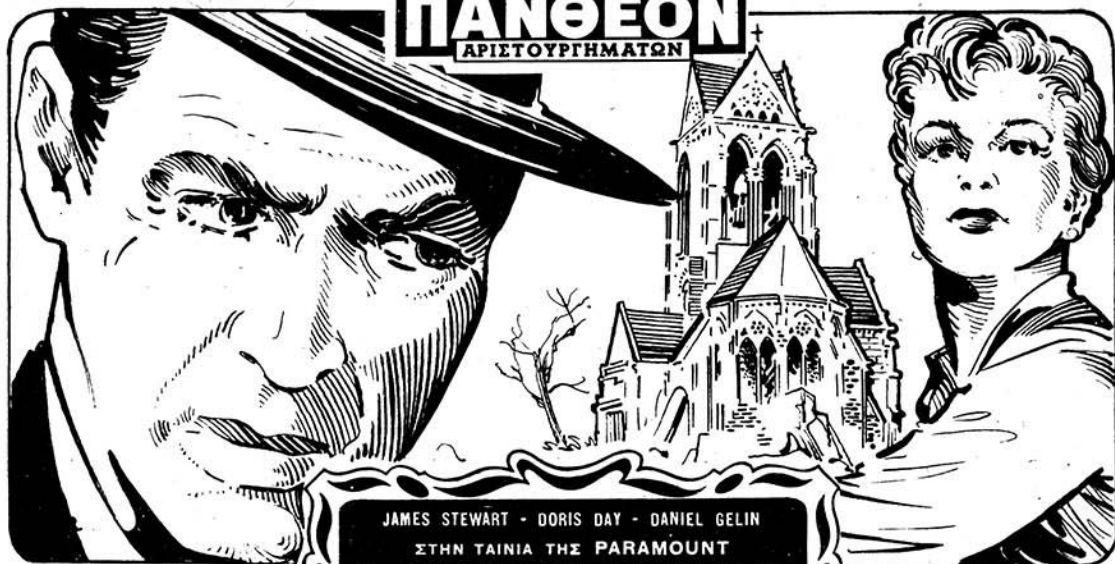
---Δὲν μὲ ἀναγνωρίζεις, Ἰάκωβε; Ἦταν ὁ

Φρανσουά Πικώ. Κόντεψα νὰ πέσω ἀπὸ τὴν κατὰπληξί μου, γιὰτὶ ὅλοι τὸν νόμιζαν νεκρό.

---Εἰσεῖς κύριε! Ὡστε γλυτώσατε;

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

JAMES STEWART - DORIS DAY - DANIEL GELIN

ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ PARAMOUNT

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΉΞΕΡΕ ΠΟΛΛΑ (L'HOMME QUI EN SAVAIT TROP)

Μέσα στο λεωφορείο, πού είχε ξεκινήσει από την Καζαμπλάνκα και πλησίαζε να φθάσει στο Μαρακές, βρισκόταν ένα ζευγάρι 'Αμερικανών τουριστών. 'Ο γιατρός Μάκ Κήννα, και ή όμορφη γυναίκα του Τζό. Μαζί τους είχαν και τὸ μονάκριβο παιδί τους, τὸν Χάνκ. Κύτταζαν και οί τρεῖς τους τὰ γραφικά τοπία πού περνούσαν, ἀπὸ τὸ παράθυρο, σάν κινηματογραφικὸ φιλμ, ὅταν γιὰ μιὰ στιγμή, τὸ λεωφορεῖο φρενάρησε ἀπτόμω.

'Ο μικρὸς Χάνκ ἔχασε τότε τὴν ἰσορροπία του, με ἀποτέλεσμα νὰ πέσει πάνω σὲ μιὰ γυναίκα και νὰ τῆς δγάλη τὸ φερετζέ πού σκέπαζε τὸ μισὸ πρόσωπό της.

'Η γυναίκα ἄφησε νὰ τῆς ξεφύγῃ μιὰ κραυγὴ τρόμου κι' ἔφερε ξανά τὸ φερετζέ στὴ θέσι του. Τότε, ἕνας ἰθαγενὴς πού καθόταν δίπλα της, σηκώθηκε, κύτταξε τὸν Χάνκ με ἄγριο βλέμμα και ἔσφιξε τίς γροθιές του ἀπειλητικά.

'Ο γιατρός Μάκ Κήννα τινάχτηκε τότε ἀπὸ τὴ θέσι του και βρέθηκε ἀντιμέτωπος με τὸν ἰθαγενή.

---Τί πάθατε; τὸν ρώτησε. Τί σᾶς ἔκανε ὁ μικρός;

Μὰ ὁ ἰθαγενής, πού δὲν καταλάβαινε 'Αμερικάνικα, ἔλεγε τὰ δικά του, στὴ δική του γλῶσσα και ὅσο πῆγαινε τὸ πρόσωπό του ἄναβε ἀπὸ τὸ θυμό.

'Εκείνη τὴ στιγμή, σηκώθηκε ἕνας μελαχρινὸς νέος ἀπὸ τὸ διπλανὸ κάθισμα και στάθηκε ἀνάμεσά τους. Κάτι εἶπε στὸν ἰθαγενὴ στὴ γλῶσσα του και κείνος ἀμέσως ἡσυχάσε και κάθησε στὴ θέσι του, δίπλα στὴ γυναίκα.

---Γιατρέ, εἶπε ὁ μελαχρινὸς νέος στὸν Μάκ Κήννα, χαμογελώντας, ὁ ἰθαγενὴς θύμωσε ἐπειδὴ ὁ γνιός σας ἔβγαλε τὸν φερετζέ τῆς γυναίκας του. Τοῦ εἶπα πῶς ὁ μικρὸς δὲν τὸ ἔκανε ἐπίτηδες και ἡσύχασε.

---Ὦ, σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ, τοῦ εἶπε ὁ γιατρός. 'Αλλά... πού με ξερετε;

'Ο νέος χαμογέλασε ξανά κι' ἔκανε μιὰ ὑπόκλησι πρὸς τὸ μέρος τῆς γυναίκας τοῦ γιατροῦ, τῆς ὁμορφῆς Τζό.

---Ἐπιτρέψτε μου νὰ συστηθῶ τοὺς εἶπε. 'Ονομάζομαι Λουὶ Μπερνάρ.

---Γιατρός Βενιαμίν Μάκ Κήννα τοῦ ἀπάντησε ὁ 'Αμερικάνος. 'Η σύζυγός μου Τζό...

---Τὴ γνωρίζω τὸν διέκοψε ὁ Λουὶ Μπερνάρ. 'Η σύζυγός σας εἶναι γνωστὴ τραγουδίστρια κι' ἔχει τραγουδήσει

πολλὲς φορές στὸ Παρίσι, δὲν εἶν' ἔτσι; Τὴ γνώρισα ἀμέσως μόλις τὴν εἶδα. 'Ηξερα πῶς εἶχε παντρευθῇ ἕνα γιατρὸ και μόλις σᾶς εἶδα κατάλαβα πῶς εἶστε ἄνδρας της.

'Η Τζό τοῦ ἄπλωσε τὸ χέρι. 'Τότερα, ὁ Γάλλος, χαίδεψε τὸ κεφάλι τοῦ Χάνκ.

---Θὰ μείνετε πολὺ καιρὸ στὸ Μαρακές; ρώτησε τὸν γιατρός.

---Ὁχι και πολὺ, τοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος.

---Ἐχετε διαλέξει ξενοδοχεῖο;

---Ὁχι.

---Τότε, νὰ σᾶς συστήσω τὸ «Μαμουίν». Εἶναι ἕνα μοντέρνο και πολὺ καθαρὸ ξενοδοχεῖο. Θὰ μείνετε εὐχαριστημένοι.

---Εὐχαριστοῦμε πολὺ, τοῦ εἶπε ὁ γιατρός και σᾶς προσκαλοῦμε γιὰ τὸ τσάι.

---Θὰ δεχθῶ εὐχαρίστως, ἀπάντησε ὁ Λουὶ Μπερνάρ. 'Ὅμως, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, τὸ βράδυ, νὰ σᾶς καλέσω σὲ γεῦμα. Ξέρω ἕνα καλὸ ἐστιατόριο.

---Σύμφωνοι, δέχτηκε ὁ γιατρός. Μιὰ και εἵμαστε ξένοι στὸ Μαρακές. 'Εσεῖς, μένετε ἐδῶ, πάντα;

---Ὁχι, στὸ Παρίσι, ἀπάντησε ὁ Λουὶ Μπερνάρ. Ταξιδεύω, ὅμως, συχνὰ γιὰ δουλειές.

---Τί δουλειὰ κάνετε;

---Ἐμπόριο.

---Συγκεκριμένα;

---Χμ... ἀγοράζω και πουλῶ.

---Τί πρᾶγμα;

---Κάθε τι πού ἀγοράζεται και πουλιέται. 'Αλλά... ἐτοιμασθῇτε γιὰ τὴ φθάσαμε στὸ Μαρακές. Λοιπόν, ὅπως εἶπαμε. Θὰ μείνετε στὸ «Μαμουίν», θὰ ἔρθω νὰ πάρουμε τὸ τσάι μαζί κι' ὕστερα θὰ βροῦμε γιὰ φαγητό.

---Σύμφωνοι, κύριε Μπερνάρ.

ΕΝΑΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΔΕΝ ΜΟΤ Ἀρέσει καθόλου αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ἔλεγε ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ Τζό, στὸν ἄνδρα της, ὅταν ἐφθασαν στὸ ξενοδοχεῖο «Μαμουίν».

---Γιατί; τὴ ρώτησε ἐκεῖνος.

---Δὶν ξέρω. 'Ἐχει πάνω του κάτι τὸ μυστηριῶ-

δες πού με κάνει να φοβάμαι...

---Μην είσαι υπερβολική, Τζό. Είναι ένας εύγενικός νέος και μās φάνηκε πολύ χρήσιμος στο λεωφορείο.

---Γιατί δεν μās εξήγησε τί δουλειά κάνει;

---Ποιός ξέρει, μπορεί να ήθελε να το κρατήσει μυστικό.

Αφού τακτοποιήθηκαν στα δωμάτιά τους, έφθασε και ο Λουί Μπερνάρ για το τσάι.

---Δεν πιστεύω να άρghσα, τούς είπε. "Όμως... έκανα μιά μεγάλη χοντροκοπιά και θά σās ζητήση να με συγχωρέσετε. Σās είπα πώς θά φάμε μαζί απόψε, ξεχνώντας πώς είχα δώσει, προηγουμένως ένα ραντεβού. Δεν πειράζει, όμως. Θά πάτε στο έστιατόριο και θά έρθω κι' εγώ. Το έστιατόριο άνομάζεται «Μωχαμέτ». Θά το βρήτε εύκολα γιατί όλοι το ξέρουν, έδω στο Μαρακές.

Η Τζό κύτταξε τόν άνδρα της, σά να τού έλεγε «Δεν σου είπα εγώ πώς δεν μου άρέσει καθόλου αυτός ο άνθρωπος;»

---Δεν πειράζει, κύριε Μπερνάρ, τού είπε ο γιατρός. Πηγαίνετε στις δουλειές σας και μείς θά σās περιμένουμε στο έστιατόριο. Θά πάμε κατά τις έννέα.

---Ω, σās εύχαριστώ πολύ!, έκανε ο νέος.

Έκεινη τη στιγμή άνοιξε άπροειδοποίητα ή πόρτα και μπήκε ένας μελαφός κύριος, ντυμένος με φράκο. Τό βλέμμα του, ψυχρό και διαπεραστικό, κύτταξε επίμονα και τούς τρεις. "Τστερα έκανε μιά υπόκλησι.

---Με συγχωρήτε, είπε σέ παρεφθαρμένα Γαλλικά. Είχα την εντύπωσι πώς στο δωμάτιο αυτό έμεναν μερικοί φίλοι μου. Έκανα λάθος.

Όταν έκλεισε την πόρτα, ο Μπερνάρ σηκώθηκε άμέσως από το κάθισμά του. Τό πρόσωπό του ήταν άλλαγμένο τώρα, και έδειχνε άφωσιωμένος ποιός ξέρει σέ ποιά σκέψι.

---Καθήστε, τού είπε ή Τζό, το τσάι θά σερβιρισθί άμέσως.

---Οχι... θά φύγω, έκανε ο νέος. Ξέχασα πώς έχω να τηλεφωνήσω κάπου...

Στράφηκε πρós το μέρος τού γιατρού:

---Σās ζητώ χίλιες φορές συγγνώμη για τη διαγωγή μου αυτή, μά είναι άπόλυτος άνάγκη να φύγω, τού είπε.

Πήρε το καπέλλο του κι' έφθασε ως την πόρτα. ---Χαίρετε και τό βράδυ, μην ξεχνάτε, στο έστιατόριο τού Μωχαμέτ, είπε και χωρίς άλλη λέξι: την άνοιξε κι' έγινε άφαντος.

Ο γιατρός κούνησε το κεφάλι του.

---Μοφ φαίνεται πώς έχεις δίκιο, είπε στη Τζό. Αυτός ο άνθρωπος δεν είναι με τά καλά του.

Η, μάλλον... κάτι τού συμβαίνει...

---Βενιαμίν, τόν παρακάλεσε ή Τζό, δεν θάταν προτιμότερο να κόψουμε κάθε σχέση μαζί του;

Μην ξεχνās πώς δοισκόμαστε σ' έναν ξένο τόπο και θά πρέπει να είμαστε προσεκτικοί.

---Ας πάμε στο έστιατόριο πού μās είπε και βλέπουμε, Τζό. Μπορεί να μās δώση μιά εξήγησι της παράξενης διαγωγής του.

♦♦

Σ τις έννέα ακριβώς, βρέθηκαν στο έστιατόριο. Τόν Χάγκ δεν τόν πήραν μαζίτους. Ήταν κατάκοπος από το ταξίδι κι' έπεσε από νωρίς για ύπνο.

Σέ μιά στιγμή, καθώς έρριξε το βλέμμα της όλόγυρα, ή Τζό, είδε στο διπλανό τραπέζι τους να κάθεται ένα ζευγάρι Εύρωπαίων, σχετικά ηλικιωμένων. Η γυναίκα άντιαπέδωσε το βλέμμα της και τής χαμογέλασε. "Ετσι, σέ λίγο, τά δυό ζευγάρα κάθισαν σ' ένα τραπέζι και συστήθηκαν.

Ο άνδρας όνομαζόταν Ντραίητον, ήταν γεωλόγος και τόν είχε στείλει ο Ο.Η.Ε. για μερικές γεωλογικές παρατηρήσεις. Τη γυναίκα του την έλεγαν Άλίσια. Ήταν Άγγλοι.

---Χάρηκα πολύ για τη γνωριμία σας, γιατρέ, είπε στόν Μάκ Κήννα. Αν θέλετε, κάνουμε παρέα ώσπου να φύγτε από το Μαρακές γιατί και μείς είμαστε μόνοι.

---Εύχαρίστως, τού άπάντησε ο γιατρός.

Είχαν άρχισι το φαγητό όταν ή Τζό, είδε ν' άνοίγη ή πόρτα και να κίνη την εμφάνισί του ο Λουί Μπερνάρ. Μά δεν ήταν μόνος του. Είχε φέρει μαζί του μιά πολύ ώραία και προκλητική ξανθεία κοπέλλα. Κι' αντί να προχωρήσουν και να φθάσουν ως το τραπέζι τους, διάλεξαν ένα τραπέζι μακρινό, στη γωνία τού βάρους.

«Κι' όμως, μās είδε ο Μπερνάρ!, σκέφθηκε ή Τζό. Τόν είδα πού μās κύτταζε! Δεν μπορώ να καταλάβω τη συμπεριφορά του. Μās προσκάλεσε για γεύμα και τώρα έρχεται με ντάμα και κάνει μάλιστα πώς δεν μās γνωρίζει!».

Σκούνησε το πόδι τού άνδρα της και κείνος ξερόδηξε για να τής δείξη πώς πήρε είδησι την είσοδο τού Μπερνάρ και τής ντάμας του. "Όστόσο δεν θέλησε να πη τίποτε μπροστά στο ζευγάρι τών Άγγλων.

Κατά τις δέκα αποφάσισαν να φύγουν. Καθώς έπαιρνε το καπέλλο του από την κρεμάστρα, ο γιατρός, έρριξε ένα λοξό βλέμμα και είδε τόν Μπερνάρ να τρώη άμέριμνος, χωρίς ούτε καν να γυρίση να τόν κυττάξη.

«Φαίνεται πώς μπλέξαμε με έναν τρελλό», σκέφθηκε.

Κι' όμως ούτε κι' ο ίδιος πίστευε πώς ο Μπερνάρ ήταν τρελλός. Κάτι άλλο συνέβαινε, κάτι τό μυστηριώδες πού δεν μπορούσε να βρή με κανένα τρόπο την εξήγησί του.

---Αύριο σάς καλώ νά διασκεδάσουμε στο μεγάλο πανηγύρι του Μαρακές!, του πρότεινε ο Ντραίητον μόλις βγήκαν από το εστιατόριο.

---Τί είδους πανηγύρι είναι αυτό; τόν ρώτησε ο γιατρός.

---Βρίσκεις σ' αυτό ό,τι επιθυμεί η ψυχή σου. Έλατε και δέν θά χάσετε.

Έδωσαν ραντεβού για τις δέκα, την άλλη μέρα και χωρίστηκαν.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟ

Η ΤΑΝ φαντασμαγορικό τό θέαμα του πανηγυριού. 'Ο μικρός Χάνκ δέν έκρυβε τή χαρά και τόν ένθουσιασμό του. Καί σέ μιá στιγμή, παρακάλεσε τόν πατέρα του νά παρακολουθήσουν μερικές υπαίθριες ακροβατικές επιδείξεις.

Κάθισαν σέ μερικές καρέκλες πού τούς προσέφεραν και απέλαμβαναν τό ώραίο αυτό θέαμα τών ακροβατών, πού έκαναν διάφορα θεαματικά και επικίνδυνα κόλπα.

'Ο Χάνκ, παρακολουθούσε τήν παράστασι με κομμένη τήν ανάσα και τά μικρά του ματάκια έλαμπαν από χαρά.

---Είδες τί όμορφα πού είναι, μικρέ μου; του έλεπε σέ μιá στιγμή ή κυρία Ντραίητον και του χάιδεψε τά μαλλιά.

Σαφνικά, άκούστηκαν δυνατές φωνές:

---Πιάστε τον! Πιάστε τον! Σκότωσε έναν άνθρωπο!

Έπιφωνήματα τρόμου και φοβικής άκολούθησαν αυτές τις φωνές. 'Η παράστασις σταμάτησε και οι θεατές άρχισαν νά τρέχουν δεξιά και άριστερά.

'Ο γιατρός Κήννα ανέβηκε πάνω στην καρέκλα του κι' είδε μερικούς ίθαγενείς νά τρέχουν σάν τρελλοί.

Μιά γυναίκα πού πέρασε δίπλα τους έκλαιγε με λυγμούς.

'Ο γιατρός τήν έπιασε από τό χέρι.

---Τί συμβαίνει; τή ρώτησε.

---Σκότωσαν κάποιον, στή γωνία εκείνου του σπιτιού!, άπάντησε. Τόν σκότωσαν μπροστά στά μάτια μου. 'Ω, Θεέ μου, τί τρομερό πού ήταν!

'Ο γιατρός έκανε νόημα στους άλλους νά τόν άκολουθήσουν και προσπάθησε ν' άνοιξη διάδρομο ανάμεσα από τό πλήθος, πού στριφογύριζε σάν τρελλό, φωνάζοντας:

---Είμαι γιατρός! Είμαι γιατρός!

Σέ λίγο, έφθασε κοντά στή γωνία του σπιτιού πού του είχε πη ή γυναίκα. Έκει, μέ ένα μαχαίρι στην πλάτη, είδε ξαπλωμένον μπρούμυτα έναν άνδρα, έναν Εύρωπαίο.

---Κάνετε μέρος!, φώναξε στους ίθαγενείς πού έσυχναν πάνω στον τραυματισμένο. Είμαι γιατρός!

Οί ίθαγενείς υπάκουσαν. 'Ο Μάκ Κήννα γονάτισε και τράβηξε μέ μιá απότομη κίνησι τό μαχαίρι, πού είχε σφηνωθή ανάμεσα στις πλάτες του άνδρα.

'Ο τραυματίας βόγγησε πνιχτά και μέ μιá ύπερ-άνθρωπη προσπάθεια άνασκήκωθηκε κι' έστρεψε τό πρόσωπό του προς τό γιατρό.

'Ο Μάκ Κήννα, λίγο έλειψε νά ξεφωνήσει από τήν κατάπληξι του. Γιατί, ό άνθρωπος πού κειτόταν έτοιμοθάνατος μπρός του, δέν ήταν άλλος από τόν παράξενο Γάλλο, τόν Λουί Μπερνάρ!

---Λουί Μπερνάρ!, ψέλλισε. Έσείς! Ποιός σάς χτύπησε;

---Γιατρέ, ψιθύρισε μέ πολύ κόπο ό Μπερνάρ. Σκύψτε νά σάς πω κάτι.

'Ο Μάκ Κήννα έφερε τό αυτί του στά χείλη του Μπερνάρ. Έκείνος του ψιθύρισε μερικές λέξεις, ύστερα άφησε ένα πνιχτό βογγητό κι' έπεσε ξανά τό κεφάλι του πάνω στή γη, άψυχο αυτή τή φορά.

'Ο γιατρός ένοιωσε ένα ρίγος νά τόν συγκλονίξει. 'Ακόμα δέν πίστευε πώς ό άνθρωπος πού δοσκόταν ξαπλωμένος μπρός του ήταν ό Λουί Μπερνάρ. Δέν πίστευε πώς ό Μπερνάρ ήταν νεκρός, δολοφονημένος.

---Βενιαμίν!, άκουσε τή φωνή τής Τζό νά του φωνάζη.

Σήκωσε τό κεφάλι του και τήν είδε ανάμεσα στον Ντραίητον και στή γυναίκα του.

---Είναι ό Μπερνάρ!, τής έλεπε.

Στά μάτια τής Τζό καθρεφτίστηκε ένας άπέραντος τρόμος.

---Θεέ μου, γιατί; έκανε.

---Ποιός ξέρει; ήταν ή άπάντησι του γιατρού. Είχες δίκιο, Τζό, όταν έλεγες πώς αυτός ό άνθρωπος κρύβει κάποιο μυστήριο.

---Τόν γνωρίζετε; ρώτησε ό Ντραίητον. 'Ηταν φίλος σας;

---Τόν γνωρίσαμε χθές τό άπόγευμα, στο λεωφορείο πού μās έφερε στο Μαρακές, άπάντησε ή Τζό.

Έκείνη τή στιγμή, άκούστηκαν παρατεταμένα σφυρίγματα και σέ λίγο, ένας άστυνόμος και δυό χωροφύλακες, έφθασαν στον τόπο του δράματος.

---Τί συμβαίνει; ρώτησε τό γιοτρό πού τόν είδε νά κρατά ή ακόμα τό ματωμένο μαχαίρι. Ποιός τόν σκότωσε αυτόν τόν άνθρωπο;

'Ο Μάκ Κήννα άνασκήκωσε τούς όμους του.

---Δέν ξέρω, έλεπε σέ παρεφθαρμένα Γαλλικά. Άκουσα φωνές, έτρεξα εδώ και βρήκα τό μαχαίρι καρφωμένο στην πλάτη του. Είμαι 'Αμερικανός γιατρός.

---Είναι νεκρός; ρώτησε ό άστυνόμος και σκότοντας, άνασκήκωσε τό κεφάλι του Μπερνάρ.

---Ναί, νεκρός, του άπάντησε ό Μάκ Κήννα.

'Ο άστυνόμος άναστέναξε βαθεία. 'Όποτε

στράφηκε προς τους χωροφύλακες και τους διέταξε:

---Τηλεφωνήστε να έρθει ένα νοσοκομειακό και πηγαίνετε το πτώμα στο νεκροτομείο.

Γύρισε προς το πλήθος που είχε συγκεντρωθεί πυκνό, γύρω τους, και φώναξε στην 'Αραδική γλώσσα.

---Μήπως κανείς από σας είδε το δολοφόνο;

---'Εγώ!, απάντησε μια γυναίκα. Τόν σκότωσαν μπροστά μου. Μά δεν κατόρθωσα να δω τον δολοφόνο από το πρόσωπο. Χτύπησε κι' έφυγε άμέσως.

Ο αστυνομός στράφηκε τώρα προς το γιατρό.

---Θά χρειαστή να έρθετε μαζί μου ως το τμήμα για να καταθέσετε, του είπε. Μπορείτε να με ακολουθήσετε;

---Θά έρθω κι' εγώ μαζί που ξέρω καλά Γαλλικά, για να κάνω το διερμηνέα! πρότεινε ο Ντραίπτον.

---Βενιαμίν, θέλω ναρθω κι' εγώ!, παρακάλεσε η Τζό με δάκρυα στα μάτια.

---Και ο Χάνκ; έκανε ο γιατρός. Να τον γυρίσεις στα τμήματα μ' αυτή τη ζέστη;

Η 'Αλίσια Ντραίπτον έπιασε τον Χάνκ από το χέρι.

---Πήγαινε, είπε στη Τζό, τον Χάνκ θά τον πάω εγώ στο ξενοδοχείο και θά του κρατήσω συντροφιά ώσπου να γυρίσετε.

---Ω... σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Ντραίπτον!, της είπε η Τζό.

Και σκύβοντας προς το γυναικό της:

---Χάνκ, πήγαινε με την κυρία στο ξενοδοχείο, του είπε. Μη φοβάσαι, εμείς δεν πρόκειται ν' αργήσουμε.

Ο Χάνκ δεν έφερε καμιά αντίρρηση.

Έτσι, με τη συνοδεία του αστυνομίου, ξεκίνησαν και οι τρεις για το τμήμα. Ο γιατρός Μάκ Κήννα, η γυναίκα του και ο κύριος Ντραίπτον.

Όταν έφθασαν στο τμήμα, ο κύριος Ντραίπτον θέλησε να μπει στο γραφείο, μαζί με το γιατρό, μά ο αστυνομός του έκανε νόημα να μείνει έξω.

---Μά, φοβάστε, του είπε χαμογελώντας ο αστυνομός. Ξέρω εγώ καλά 'Αγγλικά.

Και λέγοντας αυτά, έκλεισε την πόρτα κι' έμεινε μόνος του στο γραφείο, μαζί με τον 'Αμερικανό γιατρό.

ΑΝ ΠΗΣ ΔΕΞΙ... ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ ΣΤΟΝ ΧΑΝΚ!

Ε ΒΓΑΛΕ τσιγάρο και ο γιατρός το δέχτηκε ευχαρίστως. Του πρόσφερε και τη φωτιά κι' αφού άναψαν και οι δυό, ο αστυνομικός άρχισε τις ερωτήσεις του.

---Γιατρέ όταν φθάσατε κοντά στον Λουί Μπερνάρ - γιατί έτσι λέγεται το θύμα - ήταν νεκρός; Ο γιατρός κούνησε αρνητικά το κεφάλι του.

---Όχι, είπε την αλήθεια. Ήταν ακόμα ζωντανός. Όταν του έβγαλα το μαχαίρι, δόγγηξε και άνασχηκώθηκε.

---Μπόρεσε να μιλήσει καθόλου;

---Ναι, ψιθύρισε μερικά λόγια.

---Τί λόγια;

Ο Μάκ Κήννα κύτταξε τον αστυνομό κατάματα. Έκείνη τη στιγμή του ήρθαν στο νου τα λόγια που του είπε ο Μπερνάρ λίγο πριν ξεψυχήσει: «Ένας πρωθυπουργός θά δολοφονηθεί στο Λονδίνο... Ειδοποιήστε τη Σκώτλαντ Γουάρντ... Βρήτε το Σατέλ 'Αμβρόζ και εμποδίστε τους δολοφόνους... Μη λέτε λέξι πουθενά...».

Αυτά του είχε πει ο Μπερνάρ, λίγο πριν ξεψυχήσει.

---Λοιπόν; επέμεινε ο αστυνομός.

Είχε, τάχα, το δικαίωμα, να πει το μυστικό του μελλοντάτου σ' έναν Γάλλο αστυνομικό; Ο Μπερνάρ του είχε πει να ειδοποιήσει τη Σκώτλαντ Γουάρντ.

---Τί λόγια; ξαναρώτησε ανυπόμονος ο αστυνομός.

---Μά... λόγια χωρίς σημασία.

---Απλάδη;

---Βογγούσε και καλούσε τη μητέρα του...

Ο αστυνομός κούνησε το κεφάλι του και χαμογέλασε.

---Κάτι μου κρύβετε, κύριε Κήννα, του είπε. Τποτεύομαι πως ο Λουί Μπερνάρ σας έμπιστευθηκε κάποιο μυστικό.

---Μά, όχι!, διαμαρτυρήθηκε ο γιατρός. Πώς σας πέρασε τέτοια ιδέα;

---Μου πέρασε αυτή η ιδέα γιατί ο Λουί Μπερνάρ είχε έρθει για κάποια σημαντική αποστολή, στο Μαρακές. Ήταν πράκτωρ της Γαλλικής αστυνομίας και τις μέρες αυτές συνεργαζόταν με την Σκώτλαντ Γουάρντ. Είχε συνδεθεί μαζί μου μά δεν μου εξήγησε περί τίνος πρόκειται. Σήμερα το πρωί, μόνο, πέρασε από το γραφείο μου για να μου πει πως βρίσκεται σε καλό δρόμο. Μιά, λοιπόν και με βεβαιώνετε πως ο Λουί Μπερνάρ δεν ξεψύχησε άμέσως, ύποπτευομαι πως, την τελευταία στιγμή, θά εκμυστηρευόταν το μυστικό του στον Εύρωπαϊο που έσχιψε πάνω του... 'Επιμένω να μου πείτε, αν σας είπε τίποτε ο Μπερνάρ.

«Ναι, τώρα πρέπει να μιλήσω, έκανε τη σκέψη ο γιατρός. Δεν έχει σημασία αν μιλήσω στη Σκώτλαντ Γουάρντ ή στη Γαλλική αστυνομία, αφού συνεργάζονται. Άλλωστε, κινδυνεύει η ζωή ενός ανθρώπου, ενός πρωθυπουργού.

Έτοιμάστηκε ν' ανοίξει το στόμα του, όταν χτύπησε η πόρτα κι' έκανε την εμφάνισή του ένας χω-

ροφύλακας.

---Κύριε αστυνόμε, ζητούν τον Μάκ Κήννα στο τηλέφωνο, του είπε.

Ο αστυνόμενος έκανε νόημα στον συνομιλητή του να ακολουθήσει το χωροφύλακα. Ο γιατρός σηκώθηκε και πέρασε στον προθάλαμο. Έκεί βρισκόταν ένα τηλέφωνο. Σήκωσε το ακουστικό και μίλησε:

---'Αλλό!

---Ο γιατρός Κήννα; Άκουσε από την άλλη άκρη του σύρματος μία ανδρική και άγνωστη φωνή.

---Ναί, Ποιός τηλεφωνεί;

Άλήθεια, ποιός να του τηλεφωνούσε; Ποιός τον γνώριζε, στο Μαρακές; Ποιός ήξερε πώς την ώρα αυτή βρισκόταν στο τμήμα;

---Κύριε Κήννα, του απάντησε η φωνή, είμαι βέβαιος πώς ο Λουί Μπερνάρ, πριν ξεψυχήσει, σάς απέκαλυψε κάποιο μυστικό.

---Μά... ποιός είστε έσείς;

---Δεν έχει σημασία αυτό. Είμαι κάποιος που ενδιαφέρεται γι' αυτό το μυστικό. Είμαι βέβαιος, ακόμα, πώς ο αστυνόμενος θα ζητήσει να μάθει το μυστικό που σου έμπιστευθηκε ο έτοιμοθάνατος.

Ο Μάκ Κήννα τὰ είχε χαμένα και δεν ήξερε τί να πη, τί να υποθέσει.

---Να μην τολμήσεις να πης ούτε λέξι στον αστυνόμενο για το μυστικό αυτό που σου έμπιστευθηκε ο Λουί Μπερνάρ, κύριε Κήννα, συνέχισε ο άγνωστος. Έκτός και αν δεν αγαπάς το παιδί σου.

Ο γιατρός ένοιωσε έναν τρομερό και ξαφνικό πόνο στο στήθος, ενώ ο ιδρώτας, σε πυκνές σταγόνες, σκέπασε από τη μία στιγμή στην άλλη το μέτωπό του.

---Τί θέλετε να πητε μ' αυτό; ρώτησε. Τί εννοείτε;

---Πώς το παιδί σας, ο Χάνκ, βρίσκεται στα χέρια μου. Κι' αν τολμήσεις να πης έστω και μία λέξι από κείνα που ξέρεις στον αστυνόμενο, αλλοίμονο στον Χάνκ! Αν όμως φανής λογικός και δεν ανοίξεις το στόμα σου, το παιδί σου δεν πρόκειται να πάθει τίποτε· απολύτως. Έξηγηθήκαμε;

Ο Μάκ Κήννα κατάπνε με πολύ προσπάθεια το σάλιο που είχε καθήσει στο λαιμό του, για να μπορέσει να μιλήσει, να πη μόνο μία λέξι.

---Ναί...

Άκουσε από την άλλη άκρη του σύρματος το ακουστικό να κατεβαίνει. Κατέβασε κι' αυτός το δικό του πάνω στη συσκευή. Ένοιωσε μία τρομερή ζαλάδα και με πολύ κόπο στεκόταν όρθιος. Ωστε ο Χάνκ... "Ω, τι βλακεία ήταν αυτή που έκαναν, να τόν εμπιστευθούν σε μία γυναίκα... Ποιός ξέρει από που τόν πήραν εκείνοι... Ποιός; Δεν τούς ήξερε ο γιατρός, υπέθετε, όμως, πώς ήταν μία ώριγαυμένη συμμορία δολοφόνων που δεν θα δίσταζε μπροστά σε τίποτε.

Για μία στιγμή σκέφθηκε να μπη στο γραφείο του αστυνόμενου, να του πη την αλήθεια, να του ζητήσει βοήθεια. Όμως, στη σκέψη πώς ο Χάνκ κινδύνευε, φάνηκε λογικός.

Σκούπισε τόν ιδρώτα του, πήρε μία βαθιά ανάσα για να συνέλθη και μπηκε στο γραφείο του αστυνόμενου, αποφασισμένος να μην ανοίξη το στόμα του.

✱

---Δουπόν; τόν ρώτησε ο αστυνόμενος, που είχε άναψει δεύτερο τσιγάρο. Θα μου πητε ποιά μυστικά σάς έμπιστευθηκε ο Λουί Μπερνάρ;

Ο Κήννα κούνησε αρνητικά το κεφάλι του χωρίς να καθήση.

---Δεν έχω να σάς πω τίποτε γιατί, άπλούστατα, δεν ξέρω τίποτε, του είπε. Ο έτοιμοθάνατος δεν μου είπε απολύτως τίποτε.

---Κύριε Κήννα, την ώρα που είσαστε στον προθάλαμο, με πληροφόρησαν πώς ο Λουί Μπερνάρ ήταν γνωστός σας. Χθές τὸ βραδάκι σάς επισκέφθηκε στο ξενοδοχείο σας. Πώς τὸ έξηγήτε αυτό;

Ο γιατρός του διηγήθηκε με ποιόν τρόπο είχε κάνει τη γνωριμία του Λουί Μπερνάρ.

---Μιά και ήταν γνωστός σας, συνέχισε ο αστυνόμενος, έπιμένω πώς κάτι θα σάς είπε πριν πεθάνη.

---Αν έπεμείνετε, του είπε ο γιατρός, θα αναγκαστώ να ζητήσω τη βοήθεια και την προστασία του 'Αμερικανικού προξενείου.

Ο αστυνόμενος κούνησε το κεφάλι του κι' ύστερα αναστέναξε.

---Πολύ καλά, κύριε Κήννα, είπε. Είστε ελεύθερος να φύγετε. Αν όμως, ώσπου να εγκαταλείψετε τὸ Μαρακές, ή συνειδήσής σας σάς κάνει ν' αλλάξετε γνώμη, έλάτε να μου έμπιστευθήτε το μυστικό σας.

Ο Μάκ Κήννα βγήκε από το γραφείο του αστυνόμενου, χωρίς να θυμηθῇ να τόν χαιρετήση, έστω και τυπικά. Ο νοῦς του έτρεχε άλλου, στον Χάνκ... στη Τζό...

Τη βρήκε να τόν περιμένη στην είσοδο του τμήματος.

---Που είναι ο Ντραίητον; τῇ ρώτησε.

---Έφυγε άμέσως, Βενιαμίν, του απάντησε εκείνη. Πές μου, τί σου είπε ο αστυνόμενος;

---Θά σου πω, Τζό. Όχι όμως εδώ.

Την έπιασε από τὸ χέρι, κατέβηκαν στο δρόμο και σε μ'ά στιγμή που έφθασαν δίπλα σ' ένα ερμητικό πάρκο, ο γιατρός τῆς είπε όλη την αλήθεια. Από τὸ μυστικό που του έμπιστευθηκε ο έτοιμοθάνατος, ως τὸ τηλεφώνημα που πήρε από τόν άγνωστο και τόν πληροφορούσε πώς ο Χάνκ, τὸ

παιδί τους, κινδύνευε αν αυτός μιλούσε στον αστυνομό.

Η Τζό έβγαλε μιά πνιχτή κραυγή μιά ό γιατρός της έκλεισε τό στόμα.

---Τζό, δέν πρέπει νά μάς κυριεύσει ό πανικός, τή συμβούλευσε. Πρέπει νά δείξουμε ψυχραιμία, νά μήν κάνουμε σπασμωδικές κινήσεις.

Η Τζό έπεσε στην άγκυλιά του και ξέσπασε σέ δυνατούς λυγμούς.

---Ο Χάνκ... ό Χάνκ!, έκανε κάθε τόσο άνάμεσα στους λυγμούς της. Πρέπει νά βρούμε τό παιδί μας!

---Ναί, Τζό, μή φοβάσαι... "Αν δέν μιλήσω, ό Χάνκ δέν κινδυνεύει, νά εισαι βέβαιη. Πάμε τώρα στό ξενοδοχείο νά δούμε τί έγινε. Μπορεί, στό κάτω - κάτω, ό Χάνκ νά βρίσκεται εκεί και νά μάς περιμένει.

Πήραν ταξί και σέ λίγο έφθασαν στό ξενοδοχείο. Άμέσως ρώτησαν τό θυρωρό, άν είχε άνεβή πριν λίγο μιά κυρία μέ τό παιδί τους.

---Όχι, δέν άνέβηκε, τούς απάντησε ό θυρωρός.

Μπήκαν στό άσανσέρ και σέ λίγο άνοιγαν τήν πόρτα του δωματίου τους. Ήταν άδειο.

---Μά... ή κυρία Ντραϊντον τί έγινε; άναρωτήθηκε ή Τζό.

Ο Μάκ Κήννα κούνησε μελαγχολικά τό κεφάλι του.

---Τζό, δέν κατάλαβες πώς τόν Χάνκ τόν έχουν απαγάγει οί Ντραϊντον;

---Πώς!, έκανε κατάπληκτη ή Τζό.

---Ναί, αυτή, δυστυχώς, είναι ή αλήθεια. Κάνουμε μιά μεγάλη γκάφα πού τής έμπιστευθήκαμε τό παιδί.

---Ω, Βενιαμίν, τί θά κάνουμε τώρα; Θά τρελλαθώ, δέν μπορώ ν' άντέξω...

Ο Μάκ Κήννα τή φώναξε τρυφερά στό μέτωπο.

---Θά πάμε στην Άγγλία, τής είπε. Στο Λονδίνο. Η άπαγωγή του Χάνκ έχει σχέση μέ τή δολοφονία του πρωθυπουργού κάποιου ξένου κράτους πού θά γίνει στό Λονδίνο. Εκεί θά μεταφέρουν, όπωσδήποτε και τόν Χάνκ.

---Καί τί θά κάνουμε στό Λονδίνο; ρώτησε ή Τζό. Πώς θά μπορέσουμε νά βρούμε τούς Ντραϊντον και τόν Χάνκ;

---Θά άπευθυνθούμε στη Σκώτλαντ Γυάρντ, Τζό, κι' ελπίζω νά μάς βοηθήσει.

ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ...

Η ΠΡΩΤΗ δουλειά του Μάκ Κήννα, μόλις έφθασαν στό Λονδίνο, ήταν νά πάη άμέσως στη Σκώτλαντ Γυάρντ και νά ζητήσει τόν άρχηγό της, τόν κύριο Μπουχάνα.

Ο Μπουχάνα τόν δέχθηκε στό μεγάλο γραφείο του και τόν κύτταξε έρευνητικά, από τήν κορυφή ως τά νύχια.

---Λέγομαι Βενιαμίν Μάκ Κήννα, του είπε ό γιατρός, και είμαι Άμερικανός πολίτης. Μου συνέβη, όμως, κάτι τό άπροσδόκητο και πρέπει νά λάβετε και σεις γνώση.

Και μέ κάθε λεπτομέρεια, διηγήθηκε στον άρχηγό της Σκώτλαντ Γυάρντ, τής καλύτερης αστυνομίας του κόσμου, τήν περιπέτειά του στην Άφρική. Του τά είπε όλα εκτός από ένα. Τό μυστικό πού του έμπιστεύθηκε ό Λουί Μπερνάρ.

---Δέν μπορώ, κύριε Μπουχάνα, του είπε στό τέλος νά μιλήσω. Κινδυνεύει ή ζωή του παιδιού μου, μέ καταλαβαίνετε; "Αν δέν βρώ τό παιδί μου δέν πρόκειται νά μιλήσω.

Ο Μπουχάνα έσκυψε τό κεφάλι κι' έμεινε γιά άρκετές στιγμές άμίλητος, σκεπτικός.

---Κύριε Μάκ Κήννα, δέν έπιμένω, του είπε. "Εχω κι' εγώ ένα μικρό παιδί και συμμερίζομαι τό φόβο σας. Κάνετε ό,τι σας πη ή συνείδησί σας. Ένα μόνο θέλω νά μου πητε. Κινδυνεύει ή ζωή κανενός άνθρώπου;

---Ναί, κύριε Μπουχάνα.

Ο άρχηγός της Σκώτλαντ Γυάρντ συνωφρονώθηκε.

---Ωστε... ή ζωή του κρέμεται στα χέρια σας; τόν ρώτησε.

---Ναί.

---Τόν ξέρετε αυτόν τόν άνθρωπο;

Ο γιατρός θυμήθηκε τά λόγια πού του είπε ό έτοιμοθάνατος: «Ένας πρωθυπουργός θά δολοφονηθή στό Λονδίνο...».

---Όχι, δέν τόν ξέρω, απάντησε. "Όμως... θά προσπαθήσω νά έμποδίσω αυτή... αυτή τή δολοφονία, μέ τίς μικρές μου δυνάμεις... Μόνο, άν χρειασθώ τή βοήθειά σας...

---Θά περιμένω μέ άγωνία νά μου ζητήσετε βοήθεια, κύριε Κήννα, του απάντησε ό Μπουχάνα. Λυπούμαι πολύ πού δέν μπορώ νά έπιμένω, νά μάθω τό μυστικό σας. Στο μεταξύ, εγώ, από τή δική μου πλευρά, θά κάνω, ό,τι μπορώ γιά νά βρώ τούς άπανωνείς του παιδιού σας.

Ο Μάκ Κήννα κατέβηκε από τό κτίριο του Σκώτλαντ Γυάρντ, μέ τήν ψυχή γεμάτη άπαισιοδοξία. Τί θά μπορούσε νά κάνει; Μπορούσε, βέβαια, νά μήν κάνει τίποτε και νά περιμένη νά έξελιχθούν τά γεγονότα. Νά δολοφονηθή ό πρωθυπουργός και οί δολοφόνοι του ν' αφήσουν έλεύθερο τόν Χάνκ.

"Όμως... ή συνείδησί του δέν του επέτρεψε νά μείνη ήσυχος. Ήθελε νά βοηθί τόν Χάνκ και νά μπορέσει νά προλάβει τή δολοφονία του άγνωστου εκείνου πρωθυπουργού. Έπειτα, δέν ήταν άπόλυτα βέβαιος πώς ό Χάνκ, δέν θά κινδύνευε, ώπου

νά δολοφονηθῇ ὁ πρωθυπουργός.

Γύρισε στο ξενοδοχείο του με τὸ κεφάλι γεμάτο σκέψεις. Ἡ Τζὸ τὸν περίμενε με ἀγωνία.

—Βενιαμίν, πές μου, τί έγινε; τὸν ρώτησε ἀνυπόμονη. Τί ἔκανες με τὴν Σκατλαντ Γυάρντ;

—Τίποτε, Τζὸ. Μιὰ καὶ δὲν μπορῶ νὰ τοὺς ἀποκαλύψω τὸ μυστικό, δὲν μποροῦν κι' αὐτοὶ νὰ μᾶς φανοῦν χρήσιμοι...

—Τότε.. τί θὰ γίνῃ; Θὰ περιμένουμε...

—'Όχι. Τζὸ. Δὲν θὰ περιμένουμε. Θυμᾶσαι τὰ λόγια πὺν μου εἶπε ὁ Λουὶ Μπερνάρ; «Βρῆτε τὸ Σατέλ 'Αμβρόζ καὶ ἐμποδίστε τοὺς δολοφόνους...».

Πρέπει, λοιπόν, νὰ βροῦμε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο.

—Πῶς θὰ τὸν βροῦμε; ρώτησε ἡ Τζὸ.

—Τὸν τηλεφωνικὸ κατᾶλογο, Τζὸ! Γρήγορα!

Ἡ Τζὸ ἔφερε τὸν τηλεφωνικὸ κατᾶλογο καὶ τὸν ἄνοιξαν με διασύνη. Ὑστερα ἀπὸ λίγο ξεφύλλισμα βρῆκαν τὸ ὄνομα πὺν ζητοῦσαν.

Ὁ Μάκ Κήννα σημείωσε τὴ διεύθυνσί του σὲ ἓνα χαρτί καὶ πήρε ἀμέσως τὸ κατέλλο του.

—Πρέπει νὰ τρέξω, νὰ προλάβω!, εἶπε στὴ γυναίκα του.

Ἡ Τζὸ τὸν ἀγκάλιασε, τρέμοντας ἀπὸ τὸ φόβο της.

—Βενιαμίν... ὀρκ'σου μου πῶς θὰ προσέχης, τοῦ εἶπε με δάκρυα στὰ μάτια.

—Μὴν ἀνησυχῇς Τζὸ, τὴν καθησύχασε. Θὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ γιὰ νὰ μὴ διακινδυνεύσω οὔτε ἐγώ, οὔτε ὁ Χάγκ, τὸ παιδί μας.

Ὁ Σατέλ 'Αμβρόζ, εἶχε ἓνα παλαιοπωλεῖο σὲ κάποια συνοικία τοῦ Λονδίνου. Ἦταν τέσσερις, περίπου, ἡ ὥρα ὅταν ἔφθασε ὁ γιατρός ἀπ' ἔξω.

Ἐρρίξε μιὰ ματιά γιὰ νὰ κατατοπισθῇ. Τὸ μαγαζί ἦταν μικρὸ καὶ πολὺ καλιό. Ἀποφάσισε νὰ μπῇ.

Ἐκείνη τὴ στιγμή δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ἄλλος μέσα ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα γέρο. Μόλις εἶδε τὸν Μάκ Κήννα νὰ μπαίνει σηκώθηκε διαρροισμένη ἀπὸ τὸ κάθισμά του.

—Ὁ κύριος; ρώτησε.

—Μπήκα νὰ ρίξω μιὰ ματιά, τοῦ ἀπάντησε ὁ γιατρός. Εἰστε ὁ Σατέλ 'Αμβρόζ;

—Ὁ Σατέλ 'Αμβρόζ μᾶς ᾄρησε χρόνους, πρὶν ἔξη μῆνες, τοῦ ἀπάντησε ὁ γέρος. Εἰμαι ὁ συνεταίρος του.

—Ὡστε... πέθανε; ἔκανε κατὰπληκτος ὁ γιατρός. Τότε... γιατί ὑπάρχει τὸ ὄνομά του στὸν τηλεφωνικὸ κατᾶλογο;

—Γιατί τὸ ὄνομά του ἔμεινε σὰν φίγμα στὸ μαγαζί. Μπορῶ νὰ σᾶς ἐξηγηρῶσω ἐγώ;

«Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ὑπερῶ ἐδῶ μέσα, ἔκανε τὴ σκέψι ὁ Μάκ Κήννα. Δὲν μπορεῖ αὐτὸς ὁ

ἄνθρωπος νὰ ἔχη καμιά σχέση με τοὺς ἀπαγωγείς τοῦ Φράγκ, με τοὺς ἀνθρώπους πὺν σκοπεῖουν νὰ δολοφονήσουν τὸν πρωθυπουργό. Κάποιο λάθος θὰ ἔκανε ὁ Λουὶ Μπερνάρ, ἢ μᾶλλον ἐγὼ δὲν θὰ κατάλαβα καλά».

Ἀφοῦ ἔμεινε γιὰ λίγο στὸ παλαιοπωλεῖο, περιεργαζόμενος μερικὲς ἀντίκες, βγῆκε καὶ παίρνοντας ταξὶ γύρισε ἀμέσως στὸ ξενοδοχείο.

—Τζὸ, κάποιο λάθος θὰ κάναμε, εἶπε στὴ γυναίκα του. Ὁ ἄνθρωπος πὺν βρῆκα ἀποκλείεται νὰ ἔχη σχέσεις με τὴ συμμορία τῶν ἀπαγωγέων τοῦ Χάγκ...

—Βενιαμίν!, ἔκανε ξαφνικά ἡ Τζὸ, κάτι σκέφτηκα. Τὸ «Σατέλ 'Αμβρόζ» δὲν σημαίνει ὄνομα!

—'Αλλά;

—Στὰ Γαλλικά σημαίνει παρεκκλήσιο τοῦ 'Αγίου 'Αμβροσίου!

—Τζὸ... λές νὰ εἶναι ἔτσι;

—Ὁπωσδήποτε, Βενιαμίν!

Ἄνοιξαν πάλι με φούρια τὸν τηλεφωνικὸ κατᾶλογο καὶ δὲν ἄργησαν νὰ βροῦν ἐκεῖνο πὺν ζητοῦσαν.

Στὸ Λονδίνο ὑπῆρχε ἓνα παρεκκλήσιο τοῦ 'Αγίου 'Αμβροσίου, ὄχι πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸ ξενοδοχείο πὺν ἔμεναν.

—Πρέπει νὰ πάω ἀμέσως τώρα!, ἀποφάσισε ὁ γιατρός.

—Θὰ ἔρθω κι' ἐγὼ μαζί σου, Βενιαμίν! Δὲν μπορῶ νὰ ὑποφέρω πιά αὐτὴ τὴν ἀγωνία.

—Ἐλα, Τζὸ. Ἐτοιμάσου γρήγορα.

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΣΤΗΝΩΜΟΤΟΝ

Ὁ Ντραίητον κύτταξε τὸν ἄνθρωπο πὺν ἄνοιξε τὴν πόρτα με ἓνα βλέμμα φανερῆς ἱκανοποίησης.

—Εἶσαι ἔτοιμος, Ντίκ; τὸν ρώτησε.

—Περιμένω διαταγές, ἀφεντικό, τοῦ εἶπε χαμογελώντας ἐκεῖνος.

—Γι' αὐτὸ τὸ λόγο σὲ κάλεσα, Ντίκ. Ἀπόψε θὰ γίνῃ αὐτὸ πὺν ἐτοιμάζομε ἐδῶ καὶ μῆνες. Ἐχεις πιστόλι μαζί σου;

Ὁ Ντίκ ἔδγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα πιστόλι καὶ τοῦ τὸ ἔδειξε.

—Ὡραία, τοῦ εἶπε ὁ Ντραίητον.

—Καὶ τώρα, ἀφεντικό, περιμένο λεπτομέρειες τῆς ἐπιχειρήσεως.

—Ξέρεις τὴν αἰθουσα τοῦ Ἀλμπερτ Χώλ, Ντίκ;

—Ναί, ἀφεντικό.

—Απόψε θὰ δοθῇ ἓνα κοντσέρτο ἐκεῖ πὺν θὰ τὸ παρακολογήσῃ ἑκατὸς κόσμος. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς θὰ βρίσκεται καὶ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Καρινθίας.

—Ἐκεῖνος πού... θὰ πὸν κάνω μακαρίτη;

—Ναί. Θὰ κάθεται σὲ μιὰ τιμητικὴ θέσι, στὸ

δεξι θεωρείο. Είναι ένας χοντρός. με ροδαλό πρόσωπο και ψαρά μαλλιά. Στο πέτο του φοράει πάντα ένα γαυφαλλο. Θα τον γνωρίσης άμέσως. Άλλωστε, θα σου δείξω και μερικές φωτογραφίες του.

---Πολύ καλά, αφεντικό.

---Σου έχω βγάλει ένα εισιτήριο σε μία θέσι των άριστερών θεωρείων. Θα φορέσης το φράκο σου, χωρίς να ξεχάσης το πιστόλι, θα καθήσης σάν κύριος στη θέσι σου και τὸ κοντσέρτο θ' αρχίση. Πρὸς τὸ τέλος του, υπάρχει ένα περιθώριο χρόνου δύο λεπτῶν περίπου κι' ίσως και πιο πολύ, όπου χτυπούν τὰ κύμβαλα σάν δαιμονισμένα. Σ' αυτό τὸ διάστημα και κανόνι νά πέση στην αἴθουσα, δὲν πρόκειται ν' ἀκουστή.

---Κατάλαβα. Μέσα σ' αυτό τὸ διάστημα πρέπει νά πυροβολήσω.

---Ακριβῶς. Όταν αρχίσουν τὰ κύμβαλα κι' ἐνῶ ἡ προσοχή του κόσμου θα εἶναι στραμμένη πρὸς τὴν ὀρχήστρα, ἐσύ θα σκοπεύσης με ὅλη σου τὴν ἄνεσι τὸν πρωθυπουργό και θα πυροβολήσης. Ἀμέσως, θα πετάξης τὸ πιστόλι ἀριστερά σου, όπου θα τὸ ἀρπάξη ένας ταξιθέτης, πὸν θα περιμένῃ ἐπίτηδες γι' αὐτὴ τὴ δουλειά, δίπλα σου. Είναι δικός μας ἀνθρωπος ὁ ταξιθέτης και θα προσπαθήση νά ἐξαφανίση τὸ πιστόλι. Όταν πάρουν εἶδησι τὴ δολοφονία του πρωθυπουργού, οἱ ἀστυνομικοὶ θα ἀποκλείουν ἀμέσως τὶς ἐξόδους και θ' αρχίσουν τὴν ἔρευνα. Ἐσύ, ὅμως, δὲν θα ἔχῃς νά φοβηθῇς ἀπολύτως τίποτε γιατί δὲν θὰ βροῦν πιστόλι ἐπάνω σου.

Ἄ Ντικ ἔτριψε ἱκανοποιημένος τὰ χέρια του.

---Μοῦ ἀρέσει πολὺ τὸ σχέδιό σου, ἀφεντικό!, εἶπε.

---Ἐλα τώρα νὰ σου δείξω και τὶς φωτογραφίες του πρωθυπουργού.

Ἐβγάλε ἀπὸ ένα συρτάρι μερικές φωτογραφίες και ὁ Ντικ τὶς κύτταξε μία - μία με προσοχή.

---Δὲν πρόκειται νὰ κάνω λάθος, εἶπε. Μπορῶ νὰ τὸν ξεχωρίσω ἀνάμεσα σὲ χιλιάδες ἀνθρώπους. Καθὼς εἶναι και χοντρός, μάλιστα, παρουσιάζει ὥραίο στόχο γιὰ τὸ πιστόλι μου.

---Μόνο πὸν πρέπει νὰ τὸν σημαδέψῃς στὸ κεφάλι ἢ στὴν καρδιά.

---Μὴν ἀνησυχῇτε. Σὲ λίγες ὥρες θα βγῇ παράρτημα πὸν θα ἀναγγεῖλῃ τὴ δολοφονία του.

Ἐκείνῃ τῇ στιγμῇ ἀνοίξε ἡ πόρτα και μπῆκε μία γυναίκα. Ἦταν ἡ γυναίκα του Ντραϊήτον, ἡ Ἀλίσια.

---Τί γίνεται τὸ παιδί; τὴ ρώτησε ὁ ἄνδρας της.

---Εἶναι μαζί με τὴν Ἔντα Μπρέντ.

---Τὸ προσέχει πάντα, ἡ Ἔντα;

---Ἐχει κλειδωμένη τὴν πόρτα, ἀπὸ τὸ φόβο μήπως τῆς ξεφύγῃ και κλειστὰ τὰ παράθυρα γιὰ νὰ μὴ φωνάξῃ. Εὐτυχῶς πὸν εἶναι ἥσυχος.

---Τί παιδί εἶναι αὐτό; ρώτησε ὁ Ντικ, ὁ ὑποψήφιος δολοφόνος του πρωθυπουργού.

---Τὸ παιδί του Ἀμερικανοῦ τουρίστα, τοῦ ἀπάντησε ὁ Ντραϊήτον, τοῦ γιατροῦ Μάκ Κήννα. Τὸν ἀνθρώπου πὸν ξέρει πολλά, μὰ πὸν δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ γιατί τὸν ἔχουμε στὸ χέρι. Ἀν τολμήσῃ νὰ πῇ λέξι, ὁ γιὸς του θα γίνῃ ἀμέσως μακαρίτης.

---Σὲ παραδέχομαι, τοῦ εἶπε ὁ Ντικ και τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι. Κάνεις τόσο παστρικά τὶς δουλειές σου. Ἀπορῶ πῶς ἀνακάλυψες αὐτὸν τὸν Γάλλο πράκτορα, ἐκείνον πὸν μαχαίρωσα στὸ Μαρακές.

---Ἀφσέ τα αὐτά, τώρα, Ντικ, τοῦ εἶπε ὁ

Ντραϊήτον και πῆγαινε στὴ δουλειά σου. Ἡ ὥρα πλησιάζει. Μὴν ξεχάσης νὰ φορέσης τὸ φράκο σου.

Ἄ Ντικ, πὸν δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ κείνον τὸν ἀνθρώπου πὸν μπῆκε ἀπροειδοποίητα στὸ δωμάτιο τοῦ γιατροῦ, ὅταν μιλοῦσαν με τὸν Λουὶ Μπερνάρ στὸ ξενοδοχεῖο του Μαρακές, ἔκανε μὰ ψεύτικη ὑπόκλησι.

---Φεύγω, εἶπε. Πάω ν' ἀκούσω μουσική. Γιὰ τὰ λεφτά, ὅμως, δὲν μοῦ εἶπες τίποτε.

---Πρέπει νὰ σκοτωθῇ πρῶτα ὁ πρωθυπουργός, Ντικ. Πῆγαινε και καλὴ ἐπιτυχία.

---Ποῦ θα σᾶς βρῶ, μετὰ τὴ «δουλειά»;

---Ἡ ἐδῶ ἢ δίπλα, στὴν πρεσβεία.

---Ὁκέϋ.

Ἄ Ντικ βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο, ὁ Ντραϊήτον ἔτριψε τὰ χέρια του.

---Ἀλίσια, εἶπε στὴ γυναίκα του, σὲ λίγο θα εἶμαστε πᾶμπλουτοι! Σου ὑπόσχομαι μὰ βίλλα στὴν ἐξοχή και ἓνα αὐτοκίνητο, ὅποιοδήποτε σου ἀρέσει. Τὸ μεγάλο ἀφεντικό, ἂν πετύχῃ ἡ δουλειά μας, θα μᾶς πληρώσῃ πολὺ καλά.

ΟΤΑΝ πλησίαζαν στο παρεκκλήσιο του 'Αγίου 'Αμβροσίου, ή μικρή του καμπάνα χτυπούσε, καλώντας τους πιστούς για νά τὸ βραδυνοῦ κήρυγμα.

---Τζό, εἶπε ὁ γιατρός Κήννα στὴ γυναῖκα του, μού φαίνεται πὼς κι' ἐδῶ ἔγινε κάποιον λάθος. Τί σχέσι μπορεί νά ἔχῃ μιά ἐκκλησία μετὰ τὴ δολοφονία ἑνὸς πρωθυπουργοῦ;

---Δὲν ἔχουμε νά χάσουμε τίποτε, Βενιαμίν, τοῦ εἶπε ἡ Τζό, ἂν μπούμε στὸ παρεκκλήσιο.

Μερικὲς γυναῖκοὺλες καὶ δύο τρεῖς γέροι μπήκαν στὴν πόρτα τοῦ παρεκκλησίου καὶ πίσω τους μπήκε ὁ γιατρός μετὰ τὴ γυναῖκα του. Δὲν πρόλαβαν καλὰ - καλὰ νά κάνουν τὸ σταυρὸ τους, ὅταν ἡ Τζό ἔπιασε τὸν ἄνδρα τῆς ἀπὸ τὸ χέρι.

---Βενιαμίν, κύτταξε ἐκεῖ!, τοῦ εἶπε. Κύτταξε τὸν ἐφημέριο!

Ὁ γιατρός κύτταξε πρὸς τὸ μέρος ποὺ τοῦ ἔδειχνε καί, ἀνατρίχιασε σύγχωρος. Στὸ πρόσωπο τοῦ ἐφημέριου, γνώρισε τὸν Ντραίητον!

---Ναί, Τζό, φύγε ἀμέσως καὶ πήγαινε στὴ Σκώτλαντ Γυάρντ! Εἰδοποίησε τὸν Μπουχάνα νά

στείλῃ μιά ἰσχυρὴ δύναμι ἀστυφυλάκων καὶ κυκλώσῃ τὴν ἐκκλησία. Ἐγὼ θὰ μείνω ἐδῶ.

Ἡ Τζό γλίστρησε ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα, καὶ τὸ βλέμμα τοῦ ψευτοεφημέριου ἦταν καρφωμένο πάνω τῆς καὶ πάνω στὸ γιατρό. Τοὺς εἶχε πάρει εἰδησι.

---Πιστοὶ μου χριστιανοί, ἄρχισε τὸ κήρυγμα, σήμερα εἶμαι λίγο ἀδιάθετος καὶ δὲν θὰ σᾶς μιλήσω πολὺ. Θέλω νά ἀκούω, μόνο, πὼς διὰ τῆς προσευχῆς, θὰ ἐπιτύχουμε τὴ Θεία εὐνοία. Διὰ τῆς προσευχῆς καὶ διὰ τῆς μετανοίας. Πηγαίνετε στὸ καλὸ, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καὶ ὁ Θεὸς μαζί σας!

Σήκωσε τὸ χέρι του, εὐλόγησε τοὺς λιγοστοὺς πιστοὺς ποὺ βρίσκονταν μπρὸς του καὶ μπήκε στὸ ἱερό.

Ὅταν οἱ χριστιανοὶ βγήκαν ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, ὁ γιατρός Μάκ Κήννα εἶδε τὴ μεγάλη πόρτα νά κλείνῃ καὶ μπροστὰ τῆς νὰ στέκεται ἡ Ἀλίσια Ντραίητον. Τότε, βγήκε ἀπὸ τὸ ἱερό καὶ ὁ Ντραίητον, μετὰ τὰ πολιτικά του ρούχα. Σταύρωσε τὰ χέρια του καὶ κύτταξε προκλητικὰ τὸ γιατρό.

---Δὲν ἤξερα ὅτι εἰσάτε καὶ ἐφημέριος, τοῦ εἶπε ἐκεῖνος. Τὰ ράσα δὲν πηγαίνουν καθόλου σ' ἐναντὶ σατανᾶ σὺν κι' ἐσᾶς!

Ὁ Ντραίητον γέλασε σαρκαστικά.

---Μάκ Κήννα ποῦ ἔστειλες τὴ γυναῖκα σου; τὸν ρώτησε. Νά εἰδοποιήσῃ, μήπως, τὴ Σκώτλαντ Γυάρντ;

---Αὐτὸ ἀφορᾷ ἐμένα, Ντραίητον! Καὶ τώρα, πές μου, ποῦ ἔχεις τὸ παιδί μου;

Τὸ αἷμα τοῦ ἔβραζε μέσα στὶς φλέβες του καὶ μετὰ πολὺ κόπο κρατιόταν νά μὴν ἐπιτεθῇ ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ παλιανθρώπου ποὺ βεβήλωνε τὸν ἱερὸ χῶρο τῆς ἐκκλησίας. Κι' ἴσως στὸ τέλος νά μὴν κρατιόταν, ἂν δὲν ἔδλεπε νά κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους δύο ὑποποιοί τύποι, ποὺ βγήκαν ἀπὸ μιά πλάγια πόρτα. Ἦρθαν καὶ στάθηκαν στὸ πλάι του καὶ ρώτησαν τὸν Ντραίητον:

---Τί θὰ τὸν κάνουμε αὐτὸν ἀφεντικό; Θέλεις νά τοῦ κλείσουμε μιά γιὰ πάντα τὸ στόμα;

---Μὴν τὸν φοβάστε, τοὺς ἀπάντησε ὁ Ντραίητον. Δὲν πρόκειται νά γαυγίσῃ γιατί εἶναι ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ ποὺ κρατοῦμε στὰ χέρια μας. Μόνο ποὺ ἔστειλε νά εἰδοποιήσῃ τὴ Σκώτλαντ Γυάρντ. Θὰ τοῦ ἀξίσει νά τὸν τιμωρῶ γι' αὐτὸ ποὺ ἔκανε μὰ δὲν ἔχω καιρό.

---Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει πολλὰ, ἀφεντικό;

---Ναί, αὐτὸς εἶναι. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ξέρει πολλὰ μὰ ποὺ δὲν μπορεί νά πῇ τίποτε, γιατί, ἂν πῇ, θὰ χάσῃ ἕνα ὁμορφο ἀγόρι δώδεκα χρονῶν. Δὲν εἶναι, ὅμως, ὥρα, γιὰ τέτοια λόγια, τώρα. Πάρτε τὸ παιδί καὶ φύγετε ἀμέσως, πρὶν ἔρθῃ ἡ ἀστυνομία καὶ μᾶς μπλοκάρῃ. Πηγαίνετε ἐκεῖ ποὺ ξέρετε. Σὲ λίγη ὥρα ἐλπίζω νά τελεωθῇ αὐτὴ ἡ ἱστορία. Τότε, ὁ κύριος Κήννα, θὰ μπορέσῃ νά δῇ τὸ παιδί του. Ἄν, βέβαια, ἐξακολουθήσῃ νά κρατᾷ τὸ στόμα του ἀνοιχτό, ὅπως ἔκανε ὡς τώρα. Δὲν εἶν' ἔτσι, κύριε Κήννα;

Ὁ γιατρός ἔσφιξε τίς γροθιές του, μὰ κατάλαβε πὼς δὲν ἐπρόκειτο νά τίς χρησιμοποιήσῃ. Ὁ ἐφημέριος του τὸν κρατοῦσε. Κρατοῦσε ἕνα γερό χαρτί στὰ χέρια του, τὸν μικρὸ Χάινκ. Ἐτσι, ἦταν βέβαιος πὼς δὲν ἐπρόκειτο νά μιλήσῃ.

Εἶδε τοὺς δύο ὑποποιοὺς τύπους καὶ τὴν Ἀλίσια, νά μπαίνουν σὲ μιά πόρτα καὶ νά ἐξαφανίζονται. Ὁ Ντραίητον ἔμεινε μερικὲς στιγμὲς ἀκίνητος, στὴν ἴδια θέσι, μ' ἕνα σαρκαστικὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη κι' ὕστερα κατενθύνθηκε κι' αὐτὸς πρὸς αὐτὴ τὴν πόρτα καὶ τὴν ἐκλείσε, πίσω ἀπὸ τίς πλάτες του.

ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΘΑ ΣΚΟΤΩΘΗ...

Η ΤΖΟ, όταν βγήκε από το παρεκκλήσιο, σταμάτησε το πρώτο ταξί που βρήκε μπρός της και του έδωσε τη διεύθυνση της Σκώτλαντ Γουάιντ. Μά, για κακή της τύχη, το ταξί χάλασε στο δρόμο κι' έτσι αναγκάστηκε να κατέβη και να πάρη άλλο. Στο μεταξύ, τα λεφτά περνούσαν.

Όταν έφθασε στο κτίριο της Σκώτλαντ Γουάιντ και δοκίμασε να μπη στην πόρτα, τη σταμάτησε ένας φρουρός.

---Τί θέλετε, κυρία μου; τη ρώτησε.

---Θέλω να δω τον άρχηγό της Σκώτλαντ Γουάιντ!, του είπε. Τον κύριο Μπουχάνα!

---Αδύνατον, κυρία μου.

---Γιατί αδύνατον; Είναι ανάγκη. Πρέπει να του μιλήσω.

---"Αν είναι ανάγκη, ν' αποταθίτε στον αξιωματικό της υπηρεσίας.

---Πρόκειται για κάτι το πολύ σοβαρό, για κάτι το μυστικό που μόνο ο κύριος Μπουχάνα πρέπει να το μάθη.

Η επιμονή του φρουρού τη νευρίαζε, κορύφωσε την αγωνία της.

---Ο κύριος Μπουχάνα λείπει αυτή τη στιγμή, της είπε με άπαθεια ο φρουρός.

---Λείπει!

Με πολύ κόπο, η Τζό, κράτησε τα δάκρυά της, από την τρομερή απογοήτευσή που πήρε.

---Ναί. Καί θ' άργήσω να ξρθη.

---Δεν μπορώ να τον δω εκεί που έχει πάει;

---Έχει πάει σ' ένα κοντσέρτο που δίνεται προς τιμήν του πρωθυπουργού της Καρυνθίας.

Η Τζό, ένοιωσε ξαφνικά την καρδιά της να σταματάη.

---Του πρωθυπουργού της Καρυνθίας!, ψέλλισε.

---Γιατί σās φαίνεται παράξενο; τη ρώτησε ο φρουρός.

«Αυτός είναι!, έκανε τη σκέψη η Τζό. Αυτός είναι ο πρωθυπουργός που σκοπεύουν να σκοτώσουν! Καί θα τον σκοτώσουν όπωσδήποτε άποψε, στο κοντσέρτο. Θεέ μου... πρέπει να προλάβω... Πρέπει να ειδοποιήσω τον Μπουχάνα για τη δολοφονία που πρόκειται να γίνει. Όμως ο Χάινκ; Τί θα γίνει το παιδί μου;»

Έκείνη τη στιγμή θυμήθηκε πώς είχε ξρθει στη Σκώτλαντ Γουάιντ για να σταλή μια δύναμη αστυφυλάκων και να κυκλώση το παρεκκλήσιο του 'Αγίου 'Αμβροσίου όπου βρισκόταν ο Ντράιτον και ο άνδρας της. Δεν έπρεπε, μάλιστα, να καθυστερήση καθόλου.

---Θέλω να δω τον αξιωματικόν υπηρεσίας!, είπε στο φρουρό.

---Μά, αυτό δεν σās λέω τόση ώρα; της είπε ο

κείνος και την ώδήγησε σε ένα διπλανό γραφείο. Ο αξιωματικός τη δέχτηκε με ευγένεια.

---Κυρία μου, της είπε, σε τί όφείλω την επίσκεψί σας;

---Πρέπει να στείλετε άμέσως μια δύναμη αστυφυλάκων και να κυκλώσετε το παρεκκλήσιο του 'Αγίου 'Αμβροσίου!, του είπε βιαστικά. 'Υπάρχουν μερικοί επικίνδυνοι άνθρωποι εκεί. 'Υπάρχει και ο άνδρας μου... Τον έχουν συλλάβει!

---Δεν σās καταλαβαίνω, κυρία μου.

---'Ακούστε, δεν πρόκειται να σās πω περισσότερα γιατί κάτι με έμποδίζει. Ένα τρομερό μυστικό. Πηγαίνετε, σās παρακαλώ κι' όταν συλλάβετε τους κακοποιούς θα μάθετε πολλά.

---Μά, ποιόν να συλλάβουμε;

---Τον έφημέριο του παρεκκλησίου! Είναι ψεύτικος! 'Ονομάζεται Ντράιτον!

---Πολύ καλά, κυρία μου. Θα χρειασθώ, όμως, να μās ακολουθήσετε.

---Δυστυχώς δεν μπορώ!, του απάντησε η Τζό. Πρέπει να δω τον άρχηγό σας, τον Μπουχάνα. Πρέπει να πάω άμέσως στο κοντσέρτο. Σ' αυτόν θα πω περισσότερα, ίσως αποκαλύψω ένα μέρος του μυστικού που ξέρω... Πού δίνεται, σās παρακαλώ, το κοντσέρτο;

---Στο "Άλμπερτ Χώλ. "Όλα, όμως, όσα μου είπατε, μου φαίνονται τόσο άκατανόητα... Τέλος πάντων, θα πεταχθώ ενώ ο ίδιος ως το παρεκκλήσιο του 'Αγίου 'Αμβροσίου για να δω τί συμβαίνει...

Η Τζό πήρε ταξί για να φθάση στο "Άλμπερτ Χώλ. 'Ανέβηκε τρέχοντας τις σκάλες κι' έφθασε λαχανιάζοντας και ιδρωμένη στην είσοδο.

Έκεί, τη σταμάτησαν.

---Τό εισιτήριό σας, κυρία μου, της είπαν.

---Δεν έχω εισιτήριο, απάντησε η Τζό. Δεν ήθελα να παρακολουθήσω το κοντσέρτο αλλά για να δω κάποιον γνωστό μου, να του πω κάτι και να φύγω...

---Δυστυχώς, κυρία μου, δεν επιτρέπεται...

Ένας από τους ανθρώπους που κάθονταν στην είσοδο, την κύτταξε κάπως έπιμονα κι' ύστερα τη ρώτησε:

---Είστε ή 'Αμερικανίς τραγουδίστρια Τζό Κήννα;

---Ναί, του απάντησε η Τζό και ή έλπίδα πώς θα την αφήσουν να μπη, ξέστανε την καρδιά της.

---Τότε... περάστε, κυρία μου.

---Σās εύχαριστώ πολύ, του είπε η Τζό.

Σε λίγο, βρέθηκε ανάμεσα σ' ένα πλήθος καλοντυμένων ανθρώπων που είχαν πλημμυρίσει το διάδρομο. Η σάλλα ήταν σχεδόν γεμάτη. Μια πε-

λώρια σάλλα πού θά μπορούσε νά χαθή κανείς μέσα σ' αυτήν.

Πού θά εύρισκε τόν Μπουχάνα, τώρα; Πώς θά τόν πληροφορούσε πώς σ' αυτή τήν αίθουσα, ύστερα από λίγο, θά γινώταν μιά δολοφονία, θά σκοτώναν τόν πρωθυπουργό τής Καρυνθίας; Κι όμως, έπρεπε νά τόν βρῇ, νά τόν ειδοποιήση, νά σωθῇ ὁ πρωθυπουργός.

Κύτταζε δεξιά κι' αριστερά τής μήπως δῇ κανέναν αστυνομικό ἢ κανέναν υπάλληλο τής αἰθούσης, πού θά μπορούσε νά ειδοποιήσῃ τόν Μπουχάνα. Αὐτῇ δὲν τόν ἤξερε, δὲν τόν εἶχε δῇ ποτέ τῆς.

Ἡ καρδιά τῆς χτυποῦσε μέ δύναμι, στό στήθος τῆς. Ἡ αγωνία ἐσφιγγε τήν ψυχὴ τῆς. Καί ἡ σκέψις τῆς ἔτρεχε στὸν ἄνδρα τῆς καί στὸν Χάνκ, τὸ παιδί τῆς.

Ξαφνικά, καθὼς κύτταζε ὀλόγυρά τῆς, εἶδε ἕνα κύριο, ντυμένο μέ φράκο, νά ὑποκλίνεται χαμογελώντας μπροστά τῆς.

—ὦ, κυρία Κήννα!, τῆς εἶπε. Κι' ἐσεῖς ἐδῶ; Ἡ Τζὸ θυμήθηκε πὼς κάποιος εἶχε δῇ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο... Ναί, κάποιον τὸν εἶχε δῇ, ντυμένο μ' αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ φράκο. Πού, όμως;

—Θέλετε νά σᾶς ἐπενθυμίσω πότε μέ εἶδατε; τῇ ρώτησε ὁ κύριος, λὲς καὶ διάβαζε τίς σκέψεις τῆς. Ἕνα ἀπόγευμα στό ξενοδοχεῖο τοῦ Μαραζέ. Ἄνοιξα τὴν πόρτα τοῦ δωματίου σας χωρὶς νά χτυπήσω κι' ὕστερα σᾶς ζήτησα συγγνώμη, λέγοντάς σας πὼς εἶχα κάνει λάθος. Ὅμως, δὲν εἶχα κάνει λάθος, κυρία. Κήννα. Ἐπίτηδες μῆλκα στό δωμάτιό σας.

Ναί, τώρα τὸν θυμόταν ἡ Τζὸ. Θυμόταν τὸ ψυχρὸ καὶ ἐρευνητικὸ του βλέμμα, τὸ ἀπειλητικὸ.

—Γιατί ἤρθατε ἐδῶ; τῇ ρώτησε ὁ κύριος. Δὲν ἔπρεπε νά ἔρθετε, κυρία Κήννα! Ἐπρεπε νά μένετε στό ξενοδοχεῖο σας. Ἐπρεπε νά σκεφθῆτε πὼς ἔχετε ἕνα ἀγόρι δώδεκα χρονῶν, ἕνα μοναχικό ἀγόρι, πού βρίσκεται στὰ χέρια ξένων ἀνθρώπων. Δὲν λυπᾶστε, λοιπόν, τῇ ζωῇ τοῦ παιδιοῦ σας; Μήπως ἤρθατε γιὰ νά μιλήσετε; Τότε... κάνατε πολὺ ἀσχημα. Καταδικάζετε ἐσεῖς ἡ ἴδια τὸ παιδί σας. Δὲν ἔχω νά σᾶς πῶ τίποτε ἄλλο, κυρία Κήννα.

Ὁ κύριος μέ τὸ φράκο ὑποκλίθηκε ξανά μπροστά τῆς, κυττάζοντάς τήν μέ τὸ ψυχρὸ βλέμμα του, ἔκανε μεταβολὴ καὶ χάθηκε ἀνάμεσα στοὺς προσκεκλημένους.

Ἡ Τζὸ ἔμεινε στὴν ἴδια θέσι, ἀκίνητη σὰν μαρμαρωμένη. Κατάλαβε πὼς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀνῆκε στὴ συμμορία τοῦ Ντραϊντον, πού εἶχαν ἀπαγάγει τὸν Χάνκ. Κι' ἴσως θά ἦταν αὐτὸς ὁ ἴδιος πού θά πυροβολοῦσε σὲ λίγο, τὸν ξένο πρωθυπουργό.

Ἐνοιωσε ἕνα ρίγος φρίκης νά τήν συγκλονίξῃ. Δὲν ἤξερε τί νά κάνῃ. Εἶχε ἔρθει μέ σκοπὸ νά εἰ-

δοποιήσῃ τὸν Μπουχάνα, μὰ τώρα δίσταζε, φοβόταν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τῆς ὑπενθύμιζε πὼς καυτοῦσαν στὰ χέρια τους τὸν Χάνκ. Κι' ἂν μιλοῦσε, ἴσως νά μὴν ξανάβλεπε ποτὲ πιά ζωντανὸ τὸ ἀγαπημένο τῆς ἀγόρι...

Ἐτρεμαν τὰ πόδια τῆς καὶ ἀναγκάστηκε νά στηρίξῃ τὸ κορμὶ τῆς σὲ μιά μαρμαρινὴ κολώνα. Ἐκλείσει τὰ μάτια τῆς γιὰ νά συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά τῆς.

«Ἕνας ἄνθρωπος θά σκοτωθῇ σὲ λίγο, σ' αὐτὴ τὴν αἴθουσα, σκέφθηκε, κι' ἐγὼ πού ξέρω τὸ μυστικὸ αὐτό, δὲν μπορῶ νά μιλήσω... ὦ, οἱ κακοῦργοι! Ἦξεραν τί ἔκαναν, ὅταν ἐκλεβαν τὸν Χάνκ... Ἦξεραν πὼς ἐγὼ καὶ ὁ Βενιαμὴν δὲν θά ἀποκαλύπταμε ποτὲ τὸ μυστικὸ τοῦ δυστυχισμένου Λουὶ Μπερνάρ, ἐπειδὴ θά φοβώμαστε γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ μας».

Βαθεῖα ἡσυχία ἀπλώθηκε στὴ μεγάλη αἴθουσα. Ἄνοιξε τὰ μάτια τῆς καὶ εἶδε ὅλο τὸν κόσμον καθισμένο. Μόνο αὐτὴ στεκόταν ὄρθια. Σέ λίγο, ἕνα διολί, ἄρχισε νά παίξῃ... Τὸ ἀκολούθησαν κι' ἄλλα ὄργανα. Ἀρχίζει τὸ κοντσέρτο... Τὸ κοντσέρτο τοῦ θανάτου...

Ἡ Τζὸ δάγκωσε τὰ χεῖλη τῆς μέ κίνδυνο νά τὰ ματώσῃ.

«Κι' ὅμως, δὲν πρέπει νά σκοτωθῇ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος!», σκέφθηκε. Δὲν πρέπει... δὲν πρέπει... Εἶναι σὰ νά τὸν σκοτώνω ἐγὼ...».

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΕΧΕΙ ΤΤΨΕΙΣ...

Ο ΑΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ὑπηρεσίας τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ, πήρε μερικὸς ἀστυφύλακες, μπήκαν σ' ἕνα ἀμάξι καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὸ παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Ἀμβροσίου.

«Ἄς ἐλπίσουμε πὼς ἡ κυρία αὐτὴ δὲν μοῦ εἶπε ψέματα, πὼς δὲν ἦταν καμμιὰ τρελλή», ἔκανε τῇ σκέψις.

Σταμάτησαν ἕνα τετράγωνο πιὸ κάτω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔκαναν μιά κυκλωτικὴ κίνησι.

Οἱ πόρτες τῆς ἐκκλησίας ἦταν κλειστές. Ὁ ἴδιος ὁ ἀξιωματικὸς πάτησε τὸ κουδούνι τῆς κυρίας εἰσόδου καὶ περίμενε.

Δὲν τοῦ ἄνοιξε κανείς.

Ἐχτύπησε, διαδοχικά, ὅλες τίς πόρτες. Δὲν πήρε καμμιὰ ἀπάντησι.

—Δὲν συμβαίνει τίποτε, τοῦ εἶπε ἕνας ἀρχιφύλακας. Κρίμα πού κάναμε τόσον κόπο, νάρθουμε ὡς ἐδῶ.

—Δὲν εἶμαι τῆς γνώμης σου, τοῦ εἶπε ὁ ἀστυνομός. Πρώτῃ μου φορὰ βλέπω ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα τέτοια ὥρα, νά εἶναι ἔτσι ἀμπαρωμένη.

—Τί μπορούμε νά κάνουμε;

—Δυστυχῶς τίποτε. Δὲν μποροῦμε νά σπάσουμε τίς πόρτες μᾶς ἐκκλησίας. Δὲν ἔχουμε τὸ δικαί-

ωμα. Μόνο αν μās τὸ ἐπιτρέψη ὁ εἰσαγγελεύς.
---Τότε;

Ὁ ἀξιωματικὸς ἀνασῆκωσε τοὺς ὤμους του.
---Ξέρω κι' ἐγώ; ἔκανε. Αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι θὰ μὲ τρελλάνη. Ἡ κυρία πού μὲ εἰδοποίησε, μοῦ εἶπε πὼς θὰ πῆγαινε νὰ δοῇ τὸν Μπουχάνα, στὸ κοντόεργο. Ἐχῶ τὴν ἐντύπωσι πὼς ὁ Μπουχάνα θὰ ἔρθη νὰ μās δοῇ καί, ὅτι μās διατάξῃ θὰ κάνουμε. Ἄν δὲν ἔρθῃ, θὰ τοῦ τηλεφωνήσω ὅταν τελειώσῃ τὸν κοντόεργο. Πρὸς τὸ παρόν, λοιπόν, καθίστε ἐκεῖ πού βρίσκεστε καὶ περιμένετε...

Ὁ γιατρὸς Κήννα, ὅταν εἶδε τὸν Ντραϊήτον νὰ κλείνῃ πίσω του τὴν πόρτα, ἔτρεξε κι' αὐτὸς νὰ τὴν ἀνοίξῃ.

Μάταιος κόπος. Ἡ πόρτα ἦταν κλειδωμένη ἀπὸ μέσα καὶ δὲν ἀνοίγε.

«Αὐτὴ ἡ πόρτα πρέπει νὰ ὀδηγῇ σὲ κάποιον ὑπόγειο, σκέφθηκε. Καὶ γιὰ νὰ μῆγκαν ὅλοι αὐτοὶ στὸ ὑπόγειο, θὰ πῇ πὼς δοῦναι κάποιον ἐδῶ γύρω».

Προσπάθησε ν' ἀνοίξῃ καὶ τὶς ἄλλες πόρτες, μὰ κι' αὐτὲς ἦταν κλειδωμένες. Καὶ τότε... ἔνοιωσε ἓνα ρίγος τρόμου νὰ τὸν συγκλονίξῃ. Ἦταν φυλακισμένος μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐκκλησίαν!

Ἀρχισε νὰ χτυπᾷ μὲ τὶς γροθιές του τὶς πόρτες, μῆπως τὸν ἀκοίση κανεὶς περιστασιακός. Γρήγορα, ὅμως, κατάλαβε πὼς δὲν ἔκανε τίποτε. Οἱ πόρτες ἦταν φτιαγμένες ἀπὸ χοντρὸ σίδηρο καὶ ἀπ' ἔξω δὲν θ' ἀκουγόταν τίποτε.

Κύτταξε τὰ παράθυρα μὲ τὰ χρωματιστὰ τζάμια. Ἦταν τόσο ψηλά πού, καὶ πῆχκος νὰ ἦταν, δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὰ φθάσῃ.

Κάθησε ἀποκαμωμένος στὸν ἀμβώνα. Μόνο του, δὲν ὑπῆρχε ἐλπίδα νὰ δοῇ. Ἐπρεπε νὰ περιμένῃ βοήθεια ἀπ' ἔξω. Ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς πού θὰ ἔστελνε ὁ Μπουχάνα. Ἄν, ὅμως, ἡ Τζὸ δὲν προλάβαινε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀρχηγὸ τῆς Σκότλαντ Γκάρντ;

Ναί, κάτι τέτοιο δὲν τὸ εἶχε σκεφθῇ. Ὁ Ντραϊήτον τὴν εἶχε πάρει εἰδησι πού ἔβγαινε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν. Ἄν, λοιπόν, ἔστειλε ἔοπίσω της κάποιον ἀνθρώπο του; Τότε... ποὺς ξέρει πόσες μέρες θὰ ἔμεινε κλεισμένος σ' αὐτὴ τὴν φυλακή... Ἰσως ὅπου νὰ πέθαινε...

Πόση ὥρα ἔμεινε ἐκεῖ καθισμένος; Οὔτε καὶ κείνος εἶχε ὑπολογίσει. Ἀπὸ τὰ παράθυρα ἔβλεπε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας νὰ χάνῃ τὴν λαμπρότητά του, νὰ ἀδυνατίζῃ... Σὲ λίγο θὰ βράδναι...

Σηκώθηκε ἀπὸ τὸν ἀμβώνα καὶ ἔκανε μιὰ βόλτα. Καὶ τότε τοῦ ἤρθε μιὰ ἐμπνευσι...

Σὲ μιὰ γωνία τοῦ παρεκκλησίον, κρεμόταν ἓνα σκοινί. Ἦταν ἓνα χοντρὸ, σκοινί πού ἡ μιὰ τὸν ἀκρὴ θὰ ἦταν δεμένη, ὡποδῆρποτε, σὲ μιὰ καμπά

να. Ἄν χτυποῦσε συνέχεια τὴν καμπάνα, ὅπου ν' ἀναγκάσῃ τὸν κόσμο ἢ τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ σπάσουν τὶς πόρτες; Μά, θὰ τὶς ἔσπαζαν, τάχα; Μῆπως ἦταν προτιμότερο ν' ἀνέβαινε ὡς τὸ καμπαναριὸ καὶ ἀπὸ κεῖ νὰ προσπαθοῦσε νὰ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς διαβάτες καὶ νὰ τοὺς ζητήσῃ βοήθεια;

Προτίμησε τὴ δεύτερη λύσι. Ἀρπάχτηκε ἀπὸ τὸ σκοινί καὶ ἀρχισε νὰ σκαρφαλώνῃ σὰν ἀκροβάτης. Ἀρκεῖ, τὸ σκοινί, νὰ ἦταν γερὸ καὶ νὰ μὴν ἔσπαζε. Γιατί, ἂν συνέβαινε κάτι τέτοιο, ἀλλοίμονό του...

Εὐτυχῶς, ἡ τύχη, ἢ μάλλον ὁ Θεός, τὸν βοήθησε νὰ φθάσῃ ὡς τὸ καμπαναριὸ. Πῆρε μιὰ θαυσιὰ ἀνάσα γιὰ νὰ συνέλθῃ καὶ ὕστερα νὰ χτυπᾷ τὴν καμπάνα... Τὴ χτυποῦσε μὲ δύναμι, παρατεταμένα. Κι' ὅταν καμμιὰ φορὰ σταμάτησε νὰ τὴν χτυπᾷ, ἀφουγκράστηκε, μῆπως ἀκούσῃ καμμιὰ φωνὴ ἀπὸ κάτω.

Δὲν μπορούσε νὰ διακρίνῃ καμμιὰ κίνησι γιατί γύρω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ὑπῆρχε ἀπὸλυτο σκοτάδι. Ὅμως, σὲ λίγο, ἀκουσε μιὰ δυνατὴ φωνὴ νὰ τὸν ρωτᾷ.

---Ποιὸς χτυπᾷ τὴν καμπάνα;

---Ἀνοίξτε μου τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας!, φώναξε ὁ γιατρός.

---Δὲν μπορούμε ν' ἀνοίξουμε τὴν ἐκκλησίαν, εἶναι ἀδύνατο! Δὲν μπορείς νὰ κατέβῃς ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ σκάλα τοῦ καμπαναριοῦ;

---Εἶναι κλειδωμένη ἡ πόρτα πού ὀδηγεῖ στὴ σκάλα!

---Ποιὸς εἶσαι; Σὲ ρωτᾷ ἡ ἀστυνομία.

---Εἰμαι ὁ γιατρὸς Μὰκ Κήννα! Σὰς ἔστειλε ἡ γυναῖκα μου;

---Ναί.

---Κατεβάστε με γρήγορα ἀπὸ δῶ, εἶναι ἀνάγκη!

---Θὰ πρέπει νὰ περιμένῃς, γιατρέ. Θὰ εἰδοποιήσουμε νὰ ἔρθῃ ἓνα πυροσβεστικὸ ἀμάξι νὰ σὲ κατεβάσῃ.

Ὁ γιατρὸς περίμενε. Κι' ὅσο κυλοῦσαν τὰ λεπτὰ τόσο ἡ ἀγωνία του κορυφωνόταν. Φοβόταν πὼς αὐτὴ τὴ βραδνὰ, οἱ κακοῦργοι τοῦ Ντραϊήτον, θὰ σκότωναν τὸν ἀγνωστο πρωθυπουργό.

Τότερα ἀπὸ εἰνὸς λεπτά, περίπου, ἔφθασε τὸ ἀμάξι τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ὅπως τὴ μεγάλη σκάλα καὶ μὲ τὴ βοήθεια ἐνὸς ἀτυφύλακα, ὁ γιατρός, κατέβηκε.

---Τί ἔγιναν οἱ ἄλλοι; τὸν ρώτησε ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ σ' ἐγγὺς σας μοῦ μίλησε γιὰ κάποιον Ντραϊήτον, ἓναν ψεῖτικο πάστορα.

---Ὁ Ντραϊήτον μὲ τοὺς ἀνθρώπους του ἔφυγε, ἀφοῦ μὲ ἄφησε κλεισμένο στὴν ἐκκλησίαν, τοῦ ἀπάντησε ὁ γιατρός. Ὅπως... πού εἶναι ἡ γυναῖκα μου; Πού εἶναι ὁ Μπουχάνα;

---Ἡ σ' ἐγγὺς σας πῆγε νὰ δοῇ τὸν Μπουχάνα. Ἐχε, ὅπως μοῦ εἶπε, νὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ κάτι τὸ σοβαρό, κάτι πού δισταζε νὰ μοῦ τὸ πῇ ἔμένα.

...Πού είναι ο Μπουχάνα; ρώτησε ανυπόμονος ο Μάκ Κήννα. Στη Σκώτλαντ Γυάφντ;

---"Οχι, είναι στο κοντσέρτο που δίνεται αυτή την ώρα, προς τιμήν ενός πρωθυπουργού.

Ο γιατρός έμεινε με το στόμα ανοιχτό.

---Ενός πρωθυπουργού; ρώτησε.

---Ναί. Είναι φιλοξενούμενος της Άγγλικης κυβερνήσεως.

---Τίνος πρωθυπουργού;

---Του κράτους της Καρινθίας. Δεν βλέπω, όμως, σε τί μπορεί να σάς ενδιαφέρει αυτό. Και η σύζυγός σας έδειξε έκκληση όταν της τό ελπ. Τι μπορεί να συμβαίνει, ποιά μυστικό κρύβετε σεις, οί δυό;

---Ω... τίποτε, του απάντησε ο γιατρός. Και, πού δίνεται το κοντσέρτο;

---Στην αίθουσα του "Αλμπερτ Χώλ.

---Σας ευχαριστώ πολύ πού με έλευθερώσατε, του είπε ο γιατρός. Θά χρειασθώ να πάω ως το "Αλμπερτ Χώλ να δω τη γυναίκα μου.

Αφησε τον κατάπληκτο αστυνομικό και άπομακρύνθηκε με γοργά βήματα. Σε απόστασι πενήντα μέτρων, περίπου, σταμάτησε μπροστά σε ένα κομψό κτίριο, περιμένοντας ταξί. Το βλέμμα του έπεσε τυχαία πάνω στην έπιγραφή αυτού του κτιρίου και άνασκήρτησε.

«ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΤΝΘΙΑΣ»' έγραφε με μεγάλα γράμματα η έπιγραφή.

«Βάζω στοίχημα πώς από δω μέσα ξεκινάει όλο το κακό», σκέφθηκε. «Βάζω στοίχημα πώς, από το υπόγειο της εκκλησίας, θά υπάρχη κάποια ύπόνομος πού θά συγκοινωνή με την πρεσβεία, έδω θά κατέφυγε ο Ντραίητον με τους ανθρώπους του. Έδω μέσα θά είναι κλεισμένος ο Χάνκ, το παιδί μου. Πρέπει να τρέξω γρήγορα στο "Αλμπερτ Χώλ, να δω τον Μπουχάνα και τη Τζό... να προλάβω για να σωθώ ο πρωθυπουργός της Καρινθίας...».

Μπήκε στο πρώτο ταξί πού πέρασε μπρός του και του έδωσε τη διεύθυνσι του "Αλμπερτ Χώλ.

ΜΙΑ ΚΡΑΤΗ ΚΙ ΕΝΑΣ ΠΤΡΟΒΟΛΙΣΜΟΣ

ΤΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ συνεχιζόταν... Η Τζό, στηριγμένη στη μαρμαρίνη κολώνα, τ' είχε χαμένα, της έρχόταν να τρελλαθώ, δεν ήξερε τί να κάνη. Μέσα σ' αυτή την ατμόσφαιρα, μέσα σ' αυτή την ήσυχία, δεν μπορούσε ούτε να κινηθώ για να βρω τον Μπουχάνα. Δεν μπορούσε να πηλέξει σε κανένα. Μπορεί, αν έβγαине από την κολώνα πού την έκρυβε, να την έβλεπαν οί ταξιθέτες και να την έδιωχναν, μιά και δεν είχε έπίσημο φόρεμα.

Τί θά έκανε; Θά έμενε εκεί, ώσπου, ο άνθρωπος εκείνος πού παρουσιάστηκε πριν λίγο μπρός

της, θά σκότωνε τον πρωθυπουργό; Άλλά, ποιός νάταν, αλήθεια, εκείνος ο πρωθυπουργός της Καρινθίας, όπως της τον έβλεπαν και πού κινδύνευε από στιγμή σε στιγμή η ζωή του, χωρίς να τό φαντάζεται;

Συγκέντρωσε όσο πιό πολύ μπορούσε την ψυχοαμία της και άρχισε να κυττάζη ολόγυρα, στην άπέραντη αίθουσα. Έκανε τη σκέψη πώς ένας πρωθυπουργός, δεν μπορεί να έχη θέσι στην πλατεία, αλλά στο τιμητικό θεωρείο. Έρριξε μιά ματιά πρós τ' εκεί και τ'όν είδε. Ήταν ένας εύσωμος ηλικιωμένος άνδρας με γκριζά μαλλιά. Κατάλαβε πώς δεν μπορεί παρά να ήταν αυτός ο πρωθυπουργός της Καρινθίας. Ο άνθρωπος πού άντιμετώπιζε από στιγμή σε στιγμή τον κίνδυνο του θανάτου. Ο άνθρωπος πού η ζωή του κρεμόταν στα γέρια της.

Προσπάθησε, τώρα, να βρω και τον ύποψηφο δολοφόνο του. Τόν κύριο με το φράκο πού της μίλησε πρ'ν λίγο. Σίγουρα, θά βρισκόταν στην πλατεία. Πώς να τον γνωρίσει, όμως, μέσα σε εκατοντάδες άνδρες πού φορούσαν φράκα κι' έμοιαζαν όλοι μεταξύ τους;

Ξαφνικά, κι' ενώ δεν τό περίμενε, τόν είδε! Δεν βρισκόταν στην πλατεία, όπως υπέθετε, αλλά στο άρ.στερό θεωρείο. Ήταν σ' τέτοια θέσι ώστε να μπορώ να πυροβολήση με όλη του την άνεσι τόν πρωθυπουργό.

Σε μιά στιγμή, το βλέμμα του κακούργου, ψυχρού και άπειλητικό πάντα, σ' νάντησε το δικό της κι' ήταν σά να της έλεγε. «Μην ξεχνάς πώς στα χέρια μας βρίσκεται ο γνός σου. Αν τολμήσης να πής κάτ', το παιδί σου θά πεθάνη...».

Χαμήλωσε τ'ά μάτια της, νικημένη. Ναί, δ'ν μπορούσε να μιλήση. Ο πρωθυπουργός έπρεπε να πεθάνη. Δεν μπορούσε να τόν σώση γιατί θά διακινδύνευε τη ζωή του αγαπημένου της Χάνκ... Έπρεπε να περιμένη το μοιραίο....

«Θεέ μου, ψθύρισε ενώ τ'ά δόντια της χτυπούσαν ακατάπανστα από το ρίγος πού την συγκλόνιζε, βοήθησέ με, πές μου τί να κάνω, βρες μου μιά λύσι για να ζήση και ο Χάνκ και ο άνυποπτος εκείνος άνθρωπος πού του έχουν στήσει μιά παγίδα θανάτου...».

Το κοντσέρτο συνεχιζόταν... Οί θεατές παρακολουθούσαν άνυποπτοι... Άνυποπτος ήταν κι' ο πρωθυπουργός, άνυποπτος και ο άρχηγός της Σκώτλαντ Γυάφντ, ο Μπουχάνα... Οί νότες της μουσικής μπηγόνταν σαν καρφιά μέσα στο μυαλό της και την πονούσαν αφάνταστα...

«Δεν θ' άντέξω ως τ' τέλος, σκέφθηκε. Σίγουρα θά χάσω τ'ά λογικά μου, ή θά πέσω άναίσθητη. Ω, μικρό μου Χάνκ, πούς ξ'ρει ποιά τύχη σε περιμένει...».

Ξαφνικά, τὰ κύμβαλα τῆς ὀρχήστρας ἄρχισαν νὰ χτυποῦν σάν δαιμονισμένα. Ἡ Τζό τινάχτηκε ὀλόκληρη. Ἡ μουσική αὐτὴ τῆς ἦταν πολὺ γνωστή. ἤξερε πὼς τὰ κύματα θὰ ἐξακολουθοῦσαν νὰ χτυποῦν ἔτσι ἐπὶ δύο λεπτά περίπου. Κατάλαβε πὼς μέσα σ' αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα, ὁ δολοφόνος θὰ πυροβολοῦσε τὸν πρωθυπουργό.

Ἔστρεψε τὸ βλέμμα τῆς πρὸς τὸ ἀριστερὸ θεωρεῖο καὶ τὸ κορμὶ τῆς τὴ συγκλόνισε ἕνας σπασμὸς φρίκης. Εἶδε τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸ φρακο νὰ φέρνῃ τὸ χέρι στὴν τσέπη του καὶ νὰ βγάλῃ μέσα ἀπὸ αὐτὴ ἕνα πιστόλι...

Ὅλων τὰ βλέμματα ἦταν στραμμένα πρὸς τὴν ὀρχήστρα. Κανεὶς δὲν τὸν ἔβλεπε. ἔκτος ἀπὸ τὴν Τζό, κανεὶς δὲν φανταζόταν πὼς ἕνας ἄνθρωπος θὰ πέθαινε, ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή...

Ὁ δολοφόνος ἔστρεψε τὸ πιστόλι πρὸς τὸ μέρος τοῦ πρωθυπουργοῦ... Ἡ Τζό, τρέμοντας ὀλόκληρη, μὲ πρόσωπο κάτωπο σάν πανί, ἀνοίξε τὸ στόμα τῆς γιὰ νὰ φωνάξῃ. Ὅμως, τὴ στιγμή ἐκείνη θυμῆθηκε τὸν Χάνκ καὶ ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς δὲν βγήκε τίποτε...

Τὰ μάτια τῆς γουρλωμένα, σὲ σημείο νὰ πεταχτοῦν ἔξω ἀπὸ τὶς κόγχες τῆς, παρακολουθοῦσαν καὶ τὴν παραμικρότερη κίνησι τοῦ δολοφόνου... Τὸν εἶδε ν' ἀπλώνῃ τὸ χέρι καὶ νὰ σκοπεύῃ...

Καὶ τότε, ἡ Τζό, ξεχνώντας τὸ φόβο τῆς γιὰ τὸν Χάνκ, ξεχνώντας τὰ πάντα, ἄφησε νὰ τῆς ξεφύγῃ μιὰ διαπεραστικὴ κραυγὴ... Μιὰ κραυγὴ πὺν σκέπασε τὸ θόρυβο τῶν κύμβων, πὺν πλημμύρισε τὴν ἀπέραντη αἴθουσα...

Ταυτόχρονα σχεδὸν μὲ τὴν κραυγὴ τῆς καὶ καθὼς τὰ κύμβαλα εἶχαν χαμηλώσει τὸν τόνο τους, ἀκούστηκε καὶ ὁ πυροβολισμός.

Μιὰ γυναῖκα τοίριξε κι' ὕστερα κι' ἄλλη, κι' ἄλλη... Πολλοὶ θεατὲς τινάχτηκαν ὄρθιοι!

Ἡ Τζό κύτταξε πρὸς τὸ μέρος τοῦ πρωθυπουργοῦ. Τὸν εἶδε νὰ πιάνῃ τὸ μπράτσο του, ἀπὸ ὅπου ἔτρεχαν αἱμᾶτα. Ἄφησε νὰ τῆς ξεφύγῃ, τώρα, μιὰ φωνὴ χαρᾶς. Κατάλαβε πὼς ἡ κραυγὴ τῆς ξάφνιασε τὸ δολοφόνου, τὸ χέρι του κινήθηκε ἔχασε τὴ σκόπευσί του κι' ἔτσι ἀντὶ νὰ σκοτώσῃ τὸν πρωθυπουργό, τὸν τραυμάτισε μόνο στὸ χέρι.

Οἱ μυστικοὶ ἀστυνομικοὶ κινήθηκαν ἀστραπιαῖα γιὰ νὰ ἀποκλείσουν τίς εἰσόδους καὶ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς κάλυψαν μὲ τὰ σώματά τους τὸν τραυματισμένο πρωθυπουργό.

---Ἐκεῖ!, φώναξε τότε ἡ Τζό καὶ ἔδειξε τὸ δολοφόνου πὺν βρισκόταν ἀκόμα στὸ θεωρεῖο του. Αὐτὸς εἶναι ὁ δολοφόνος!

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἔτρεξε πρὸς τὸ θεωρεῖο, τραβώντας τὸ πιστόλι του.

---Ψηλά τὰ χέρια!, οὐρλιάσε.

Δεύτερος ἀστυνομικὸς παρουσιάστηκε ἀπὸ ἀντίθετη κατεύθυνσι. Ὁ κακοῦργος τὰ ἔχασε, δὲν ἤξε

ρε τί νὰ κάνῃ. Τὸ πιστόλι ξέφυγε ἀπὸ τὰ χέρια του. Καί, καθὼς οἱ δύο ἀστυνομικοὶ τὸν πλησίαζαν, ἔκανε κάτι πὺν δὲν θὰ τὸ περιέμενε κανεὶς. Πήδησε ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ θεωρείου στὴν πλατεῖα...

Πολλὲς φωνὲς φρίκης, ἀκολούθησαν. Ὁ κακοῦργος, πῆρε μιὰ τοῦμπα στὸν ἀέρα σάν ἀκροβάτης κι' ἔπεσε μὲ τὸ κεφάλι καὶ τὴν κοιλιά πάνω στὸ δάπεδο. Ἐκεῖ, ἔμεινε ἀκίνητος...

Ἐνας ἀστυνομικὸς ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος του καὶ σκύβοντας τὸν ἀνεσήκωσε. Ὑστερα ἔκανε ἕναν θλιβερὸ μορφασμό.

---Πέθανε, εἶπε. Ὅσotόσο τοῦ ἄξιζε.

---Δὲν ἔπρεπε νὰ πεθάνῃ, ἄκουσε τὸν Μπουχάνα, νὰ λὲρ πῶσω του. Ἐπρεπε νὰ μείνῃ ζωντανὸς γιὰ νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ τὰ ὀνόματα τῶν συνενοχῶν του...

ΚΑΙ Ο ΧΑΝΚ;

ΕΚΕΙΝΗ τὴ στιγμή, ἔμπαινε στὸ Ἀλμπερτ Χὼλ σάν σίφουνας ὁ Μὰκ Κήννα. Γιὰ καλὴ τοῦ τύχη, ἔπεσε πάνω στὴ Τζό.

---Τζό!, φώναξε, παίρνοντάς τὴν στὴν ἀγκυλιά του. Τί συνέβη, Τζό!

---ὦ, Βενιαμίν, ἔκανε κλαίγοντας ἡ Τζό, δὲν μπόρεσα νὰ κρατηθῶ καὶ φώναξα... Ἔσωσα τὴ ζωὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ μὰ φοβάμαι γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ Χάνκ...

Ὁ γιατρός ἄφησε τὴ Τζό καὶ κατευθύνθηκε πρὸς τὸ βάθος τῆς αἰθουσας ὅπου πῆρε εἰδήσι τὸν ἀρχηγὸ τῆς Σκότλαντ Γκάρντ, Μπουχάνα.

---Κύριε Μπουχάνα!, τοῦ φώναξα.

Ὁ Μπουχάνα δὲν γνῶρισε ἀμέσως.

---Κύριε Κήννα... μήπως αὐτὸ ἦταν τὸ μυστικὸ πὺν μοῦ κρύβατε; τὸν ρώτησε.

---Ναί, τοῦ εἶπε διασπικὰ ὁ γιατρός, Μόνο πὺν τώρα... πρέπει νὰ μὲ βοηθήσετε... Εἶναι ἀνάγκη νὰ στείλετε ἀμέσως μιὰ δύναμι ἀστυφυλάκων ὥστε νὰ κυκλώσῃ σὲ μεγάλη ἀπόστασι τὴν πρεσβεῖα τῆς Καρυνθίας. Ἐχῶ τὴν ἐντύπωσι πὺν ἐκεῖ βρίσκονται οἱ συνωμότες τῆς δολοφονίας τοῦ πρωθυπουργοῦ, μαζὶ μὲ τὸ παιδί μου. Δὲν θὰ κάνουν τίποτε παρὰ θὰ ἐπιτιροῦν μόνο τὴν πρεσβεῖα ὥστε νὰ μὴν ξεφύγουν οἱ κακοῦργοι μὲ τὸ παιδί μου.

---Τηλεφωνῶ ἀμέσως, τοῦ εἶπε ὁ Μπουχάνα. Ἀκόμα, οἱ συνωμότες, δὲν θὰ ἔχουν μάθει πὺς ἡ ἀποπειρα τῆς δολοφονίας τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀπέτυχε καὶ θὰ περιμένουν στὴν πρεσβεῖα. Λέτε νὰ εἶναι μπερδεμένος καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Καρυνθίας στὴν ἀπόπειρα δολοφονίας τοῦ πρωθυπουργοῦ του;

---Πιθανόν, τοῦ ἀπάντησε ὁ γιατρός. Πρὸς Θεοῦ, ὅμως, τηλεφωνήστε ἀμέσως, μὴν καθυστερήτε οὔτε στιγμή.

Ὁ Μπουχάνα ἔτρεξε ἀμέσως πρὸς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἀλμπερτ Χὼλ ὅπου βρισκόταν τὰ τηλέφωνα.

---Ένας γιατρός! Νά έρθη ένας γιατρός έδω!, φώναξε κάποιος από τούς αστυνوميκούς πού βρίσκονταν στο πλάι τού τραυματισμένου πρωθυπουργού.

Ο Μάκ Κήννα πού άκουσε τή φωνή, έτρεξε άμέσως. Έβγαλε τό σακκάκι τού πρωθυπουργού και άνασήκωσε τό μανίκι τού πονακμίσου του.

---Είστε τυχερός, έξοχώτατε, τού έλεε. Ή σφαιρα πέρασε ξυστά από τό μπράτσο σας και δέν σάς έκανε καθόλου ζημιά.

Στό πρόσωπο τού πρωθυπουργού ξανάρθε ή χαρά.

---Ναί, είμαι πολύ τυχερός, έλεε. Αυτή τή στιγμή ίσως νά ήμουν νεκρός άν δέν έβλεπε τόν δολοφόνο μία γυναίκα και δέν φώναζε. Θέλω νά δώ αυτή τή γυναίκα πού μου έσωσε τή ζωή, νά τήν ευχαριστήσω. Έλπίζω νά μ'ήν έφυγε.

---Θά τήν δ'ήτε, έξοχώτατε, τού έλεε ό γιατρός. Θά σάς τήν φέρω έγώ.

---Τήν γνωρίζετε;

---Είμαι ή γυναίκα μου!

---Ω...

Ο πρωθυπουργός τού έσφιξε τό χέρι.

---Τότε, όφείλω και σέ σάς ένα ευχαριστώ!, τού έλεε.

---Γιατρός Μάκ Κήννα, τού συστήθηκε ό γιατρός.

Γύρισε πρós τά πίσω και είδε τή Τζό.

---Τζό, έλα νά γνωρισήτε με τόν έξοχώτατο, τής έλεε.

Ο πρωθυπουργός τής έσφιξε θερμά τό χέρι.

---Κυρία μου... δέν βρίσκω λόγια νά σάς εκφράσω τή συγκίνησή μου!, τής έλεε. Δέν θά ξεχάσω ποτέ μου πώς μου σώσατε τή ζωή.

Ή Τζό συγκρατούσε με πολύ κόπο τά κλάματα της. Μπορεί ό πρωθυπουργός νά είχε σωθ'ή, όμως, ό μικρός της Χάνκ τί νά γινώταν, ποιός ξέρει ποιά τύχη τόν περιμένε;

---Μά..., συνέχισε ό πρωθυπουργός νομίζω πώς κάποιον σάς έχω δ'ή, μου είναι πολύ γνωστή ή φυσιογνωμία σας...

---Είμαι ή τραγουδίστρια Τζό Κήννα, τού έλεε ή Τζό.

---Μπράβο! Ναί, τώρα σάς θυμήθηκα! Κυρία Κήννα, θά τό θεωρήσω μεγάλη μου τιμή άν απόψε, έρθετε μαζί με τόν κύριό σας στη μεγάλη δεξίωση πού θά δώσω στην πρεσβεία μου.

Ή Τζό έκανε μία βαθειά υπόκλιση για νά τόν ευχαριστήσει.

---Τό βράδυ θά γνωριστούμε καλύτερα τής έλεε ό πρωθυπουργός. Θά βρώ τήν ευκαιρία νά σάς εκφράσω τήν εύγνωμοσύνη πού σάς όφείλω.

«Και μεις, σκέφθηκε ό Μάκ Κήννα, ίσως έχουμε τήν ευκαιρία νά δρούμε τό αγαπημένο μας παιδί. Άρχει όι συνωμότες νά βρίσκωνται στην

πρεσβεία και νά πρόλαβαν όι αστυφύλακες τού Μπουχάνα.

ΤΙ ΠΑΡΧΕΙ ΘΕΙΑ ΔΙΚΗ...

ΣΤΗ ΔΕΞΙΩΣΙ της πρεσβείας της Καρυνθίας είχε συγκεντρωθ'ή έκλεκτός κόσμος. Μαζί μ' αυτόν ό Μάκ Κήννα με τή γυναίκα του καθώς και ό Μπουχάνα.

---Γιατί δέν κάνουμε μία έρευνα στην πρεσβεία για νά βρούμε τόν Χάνκ; ρώτησε σέ μία στιγμή ή Τζό, τόν Μπουχάνα.

---Δέν μπορούμε τής άπάντησε εκείνος. Ή αστυνομία μου δέν έχει δικαίωμα νά δράσει σέ μία ξένη πρεσβεία. Δέν μπορούμε, ακόμα, νά πούμε τίποτε στον πρωθυπουργό. Πρέπει νά φερθούμε με λεπτότητα και νά μ'ήν εκθέσουμε τόν πρεσβευτή γιατί, στό κάτω - κάτω, μπορεί νά μ'ήν έχη καμιά σχέση με τούς συνωμότες, άν κι' εγώ πιστεύω τό αντίθετο. Μπορεί ή συνωμοσία της δολοφονίας τού πρωθυπουργού νά καταστρώθηκε από κανέναν άνώτερο ιπτάλληλο της πρεσβείας του. Κύριε Κήννα, πρέπει νά δράσετε μόνος σας, νά βρ'ήτε τούς συνωμότες. Έμεις, στό μεταξύ, θά επιτηρούμε διαρκώς τήν πρεσβεία.

---Τί θά κάνουμε, Βενιαμίν; ρώτησε ή Τζό, λίγο άργότερα τόν άνδρα της.

---Τζό, έχω μία ιδέα, τής έλεε ό γιατρός. Σάν τραγουδίστρια πού είσαι, θά σέ παρακαλέσουν νά τραγουδήσης.

---Θά άρν'θώ, Βενιαμίν, τού έλεε με δάκρυα στά μάτια ή Τζό. Πού νά βρώ τή διάθεση νά τραγουδήσω τή στιγμή πού ό Χάνκ βρίσκεται 'στό χέρι των κακούργων;

---Πρέπει νά τραγουδήσης όπωσδήποτε, Τζό, τήν συμβούλευσε ό γιατρός. Νά τραγουδήσης, μάλιστα, όσο πιο δυνατά μπορείς, νά άκουσ'ή τό τραγούδι σου σέ όλη τήν πρεσβεία. Νά τό άκούση και ό Χάνκ, άν βρίσκεται κλεισμένος σέ κανένα δωμάτιο. Όταν μάθ'ή πώς είμαστε έδω, δέν θά κρατηθ'ή και θ' άρχίσ'ή νά φωνάζ'ή. Εγώ, στό μεταξύ, θά έχω β'γή από τή σάλλα και άν άκούσω τή φωνή του, θά τρέξω νά τόν έλευθερώσω.

---Ναί, έχ'εις δίκιο, Βενιαμίν, έλεε ή Τζό στον άνδρα της. Πρέπει νά τραγουδήσω. Άρχει νά βρίσκεται μέσα στην πρεσβεία ό Χάνκ.

Τότερα από λίγη ώρα τήν πήρε είδησι ό πρωθυπουργός.

---Ω, κυρία μου!, τής έλεε, σφίγγοντάς της και τά δυό χέρια. Θά έχουμε τήν ευτυχία ν' άκούσουμε από τά χείλη σας ένα τραγούδι;

---Έξοχώτατε, θά γίν'ή όπως επιθυμείτε, τού έλεε ή Τζό και κατευθύνθηκε πρós τό πιάνο.

---Παρακαλώ, λίγη ήσυχία, έλεε ό πρωθυπουργός στους καλεσμένους το'.

Βαθειά ήσυχία απλώθηκε σ' ένα λίγο, σ' όλη την αίθουσα. 'Η Τζό κάθισε στο πιάνο χαμογελαστή και άρχισε νά τραγουδά την τελευταία της επιτυχία, προσπαθώντας νά κάνει τή φωνή της όσο πιο δυνατή μπορεί.

••

'Ο Μάκ Κήννα προχωρούσε σ' ένα διάδρομο στρωμένο με παχειά χαλιά. Δεξιά και αριστερά του υπήρχαν πολλές κλεισμένες πόρτες.

Σ' εμιά στιγμή έφθασε ως τ' αυτιά του τ' ο μωλωδικό τραγούδι τής Τζό.

«Κέ σερά, σερά...».

'Ενοιωσε τή συγκίνησι νά τόν πνίγει. "Ω, τήν καημένη τή Τζό, πού εύρισκε τόσο κουράγιο και τραγουδούσε, τή στιγμή πού ό Χάγκ μπορεί νά ήταν και νεκρός;

'Η σκέψι αυτή τού έφερε τρέλλα... "Αν οί κακούργοι σκότωναν τόν Χάγκ...

Προχώρησε στο διάδρομο, περπατώντας αθόρυβα πάνω στα χαλιά. Τό τραγούδι τής Τζό άκουγόταν πού έντονο τώρα, πού δυνατό...

Ξαφνικά, έφθασε ως τ' αυτιά του μιά μακρινή, μιά πιχτή φωνή:

«Μαμά! Μαμά!».

'Η καρδιά του σκίρτησε γλυκά. Αυτή ήταν ή φωνή τού Χάγκ.. "Ωστε, δέν είχε κάνει λάθος... Τόν Χάγκ τόν κρατούσαν οί κακούργοι στην πρεσβεία... 'Ηταν ακόμα ζωντανός...

"Άρχισε ν' ανεβαίνει μερικές σκάλες γιατί είχε τήν έντύπωσι πώς ή φωνή άκούστηκε από τό επάνω πάτωμα.

Τέντωσε ξανά τ' αυτιά του. "Όμως, δέν άκουσε τίποτε αυτή τή φορά. "Ίσως, οί κακούργοι, νά είχαν απειλήσει τόν Χάγκ και αυτός φοβήθηκε και δέν ξαναμίλησε.

'Ο γιατρός προχώρησε, αποφασισμένος νά χτυπήσει όλες τίς πόρτες, ώπου νά βρῇ τόν Χάγκ.

Ξαφνικά, είδε μιά πόρτα στο βάθος, ν' ανοίγει και νά κάνει τήν εμφάνισί του ένας άνδρας και ένα παιδί. Τό παιδί ήταν ό Χάγκ και ό άνδρας, ό Ντραίητον.

---Χάγκ!, φώναξε και έτρεξε πρὸς τό μέρος του. ---Μπαμπά!, φώναξε με χαρά τό παιδί.

Τήν ίδια στιγμή ό Ντραίητον, έβγαλε ένα πιστόλι και τό κάρφωσε στον κρόταφο τού παιδιού.

---"Αν ξαναφωνάξετε και οί δύο θά πυροβολήσω!, φώναξε.

---Ντραίητον, άφησε τό παιδί ελεύθερο, τού είπε ό Μάκ Κήννα. Δέν έχεις νά κερδίσεις τίποτε, τώρα πιά.

---Μάκ Κήννα, δέν υπελόγισα πώς θά με νικήσης, τού είπε ό Ντραίητον. Σ' ε φοβάμαι ακόμα, γι' αυτό κρατώ τόν Χάγκ.

---Τί σκοπεύεις νά κάνης;

---Θά σου δώσω τόν Χάγκ, θά προχωρήσετε άμίλητοι ως τήν είσοδο τής πρεσβείας και πίσω σας θά έρχωμαι εγώ. "Αν τολμήσετε νά μιλήσετε, ή νά κάνετε καμμία ύποπτη κίνησι, αλλοίμονό σας. Μόλις φθάσουμε στην πίσω πόρτα, εγώ θά βγώ και σεις θά μείνετε μέσα. "Ετσι, θά βρῶ τήν ευκαιρία νά ξεφύγω. Σύμφωνοι;

---Σύμφωνοι, Ντραίητον.

'Ο Ντραίητον έσπρωξε τόν Χάγκ πρὸς τόν πατέρα του. 'Ο γιατρός τόν έσφιξε με λαχτάρα στην άγκαλιά του.

"Άρχισαν νά κατεβαίνουν. Πίσω τους, σ' αρκετή απόστασι, έρχόταν ό Ντραίητον. Καθώς, όμως, ήταν άφωσιωμένος στο νά τούς παρακολουθή άγρυπνα, σ' εμιά στιγμή παραπάτησε σ' ένα σκαλοπάτι και, άρχισε νά παίρνει τοῦμπες πάνω στη σκάλα.

'Ο γιατρός πήρε τόν Χάγκ στην άγκαλιά του και παραμέρισε. Κι' όταν ό Ντραίητον σταμάτησε καμμία φορά τό κατακύλισμα, έμεινε άκίνητος... Είχε σπάσει ή σπονδυλική του στήλη... 'Ηταν νεκρός... Τόν είχε τιμωρήσει ή Θεία Δίκη...

'Ο Μάκ Κήννα, τρελλός από χαρά, έπιασε από τό χέρι τόν Χάγκ και τρέχοντας, μπήκαν στην είθουσα. 'Εκει, καθισμένη στο πιάνο και τραγουδώντας πάντα, τούς περίμενε ή Τζό. Κι' όταν τούς είδε, δύο δάκρυα χαράς κύλισαν στα μάγουλά της...

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

---Γύρισα για να εκδικηθώ όλους αυτούς που μου έκαναν κακό. Τον πρώτο τον κανόνισα. Τώρα είναι ή σειρά του Ματθαίου Λουπιάν. Είμαι πλούσιος 'Ιάκωβε. Κληρονόμησα μια μεγάλη περιου-

σία και θα τους εκδικηθώ όπως θέλω. Πρώτα, απ' όλα όμως, πρέπει να αγοράσω αυτό το ξενοδοχείο. 'Από εδώ θα είναι το δημητήριό μου. ---Όλο αυτό το διάστημα της φυλακισέως μου,

δνειρενόμουν να ξαναγυρίσω στο μέρος αυτό και να καταστρώσω τα σχέδια της εκδικησέως μου μέσα στον μικρό κρηψώνα. Πάμε μέχρι εκεί. Τώρα καλέ μου 'Ιάκωβε, πές μου τα νέα των «άγαπη-

μένων μου φίλων». 'Ανυπομονώ να τα μάθω. Κατόπιν θα σου πω τα δικά μου...

---Πές μου ό Λουπιάν, βρίσκεται σε καλή οικονομική κατάσταση;

---'Ο Λουπιάν παντρεύθηκε την μηνηστή σας, τον πληροφόρησε ό 'Ιάκωβος και με την προίκα που πήρε άνοιξε ένα πολυτελέστατο καφε - μπάρο... ---'Ωραία. 'Εκεί θέλω να με συστήσης να πιά-

σω δουλειά σαν γκαρσόνι. 'Από τώρα και στο εξής είμαι ό Προσπέ Λουσιέ. 'Ο Προσπέ Λουσιέ, έπιασε δουλειά στο μαγα-

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

ξι του Λουπιάν και με την προθυμία και υπακοή του, σύντομα κατέκτησε τις καρδιές όλων. Στο διάστημα όμως αυτό, παράξενα γεγονότα άρχισαν να συμβαίνουν. Τα οικιακά ζώα του Λουπιάν

ψοφούσαν το ένα μετά το άλλο.

---Τί περίεργο αλήθεια, είπε η κ. Λουπιάν. Νοιώθω έναν ανεξήγητο φόβο... από τότε που ήρθε ο Προσπέ...

Ο κ. Λουπιάν είχε προσέξει τον τελευταίο καιρό ότι η κόρη του, γλυκοκυνταζόταν με τον μαρκήσιο Κολαρνών και αυτό δεν του άρεσε. Της έκα-

νεπάντοτε παρατήρησι, αλλά κι' αυτή του πήγαινε κόντρα. 'Αδιαφορούσε για τα πονηρά βλέμματα των φίλων του πατέρα της και φλερτάριζε άπροκάλυπτα με τον μαρκήσιο...

Συνεχίζεται

ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

**ΚΟΜΗΣ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΣ
Η ΜΟΥΜΙΑ ΤΟΥ ΙΝΧΟΤΕΠ
ΚΑΠΤΑΙΝ ΜΠΛΟΥΝΤ
ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ
ΔΟΚΤΟΡ ΤΖΕΚΥΛ
ΚΛΕΦΤΗΣ ΤΗΣ ΒΑΓΔΑΤΗΣ
ΤΡΕΙΣ ΣΟΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ
ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΡΠΑΘΙΩΝ
ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ
ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ
ΦΡΑΝΚΕΝΣΤΑΙΝ
Μ Π Ε Ν Χ Ο Υ Ρ**

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΑΣ!

Σάν κινηματογραφικό έργο γνώρισε παντού, τεράστια επιτυχία, με πρωταγωνιστή τον Μπάρτ Λάγκαστερ. Την ίδια επιτυχία θα έχει και η δημοσίευσή του στο TAM - TAM.

ΦΛΟΓΑ ΚΑΙ ΒΕΛΟΣ

"Ένα ασύγκριτο, ένα συγκλονιστικό έργο που θα δημοσιευθεί στο επόμενο τεύχος. Δεν πρέπει να το χάση κανείς!

TAM TAM ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ:
ΡΙΟ ΜΠΡΑΒΟ - ΧΑΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ - ΔΡΑΚΟΥΛΑΣ - ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟ - ΣΚΑΡΑΜΟΥΣ - ΑΛΑΜΟ - Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΉΞΕΡΕ ΠΟΛΛΑ

ΠΑΝΘΕΟΝ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

Γραφεία: Πραξιτέλους 1 — 5ος όροφος, Νο 1 και 2 — Τηλέφ. 35.271

Υπεύθυνος: ΘΕΜ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ — Πραξιτέλους 1

Καλλ. Διευθ. Κ. Ραμπάκης